

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เรื่อง

การศึกษาระบวนการผลิตยางพาราของเกษตรกร

ในพื้นที่ ต.บ้านท่าเนียน อ.ศีร์ษะนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ.2543

A STUDY PRODUCTION HEVEA BRASILIENSIS OF FARMERS IN
TUMBON BANTAMNEUP AMPHUR KERERUTNIKOM SURATTHANI
PROVINCE 2000

โดย

นางสาวฉัตรรัตน์ แซ่ลิ้ม

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ.(พัฒนาการเกษตร)

เมื่อวันที่ 26 เดือน มี.ค. พ.ศ. 2544

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ

..... 26 มี.ค. 2544

(อาจารย์เอนก บุญอิน)

กรรมการปัญหาพิเศษ

..... 26 มี.ค. 44

(อาจารย์เสรี รัตนภรณ์)

หัวหน้าภาควิชา

..... 26 มี.ค. 44

(อาจารย์สุชุมภรณ์ ชันศรี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษากระบวนการผลิตยางพาราของเกษตรกร

ในพื้นที่ ต.บ้านท่าเนียน อ.ศีร์ษะรัฐนิคม จ.สุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2543

A STUDY PRODUCTION HEVEA BRASILIENSIS OF FARMERS IN
TUMBON BANTUMNEUP AMPHUR KERERUTNIKOM SURATTHANI

PROVINCE 2000

T096204

โดย

นางสาวธิดารัตน์ แซ่ลิ่ม

ภาควิชา เทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร

พ.ศ. 2543

ปพ.

ฉ582ก

2544

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน **96204**

วันเดือนปี.....

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กรุงเทพฯ (10520)

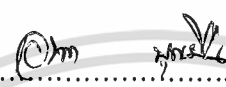
King Mongkut'Institute of technology

chaokuntaharn Ladkrabang

Bangkok, Thailand (10520)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษากระบวนการผลิตยางพาราของเกษตรกร ในพื้นที่ ตำบลบ้านท่าเนียน
อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
โดย : นางสาวธิดารัตน์ แซ่ลิ่ม
ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)
สาขาวิชาเอก : พัฒนาการเกษตร
ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ :

(อาจารย์เอนก บุญยยืน)

วันที่ 26 / 12 / 2544

การวิจัยเรื่องการศึกษากระบวนการผลิตยางพารา ของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลบ้านท่าเนียน อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยกลุ่มตัวอย่างมี 122 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยโดยแยกข้อมูลเป็น 2 ประเด็น

1. สภาพพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อาชีพหลักทำสวนยางพารา มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คน มีพื้นที่ถือครองที่ดินอยู่ในช่วง 5-50 ไร่ รายได้สุทธิอยู่ในช่วง 5000-41,999 บาทต่อปี

2. รูปแบบและกระบวนการผลิตยางพารา สภาพการผลิตยางพาราเกษตรกรส่วนใหญ่ใช้ทุนตนเองในการทำสวนยางพารา และมีสวนยางพาราอยู่สวนละ 2 ไร่ เริ่มเปิดกรีดหน้ายางเมื่อมีอายุ 7 ปี พันธุ์ยางที่นิยมปลูกคือ RRIM 600 การกรีดยางจะกรีดระบบครั้งต้น 3 วันเว้น 1 วัน ก่อนการทำยางแผ่นจะกรองน้ำยางด้วยตะแกรงลวดเบอร์ 40 ชั้นเดียวก่อน และใช้กรดซัลฟูริกในการทำให้ยางแข็งตัว การทำยางแผ่นจะนวดด้วยไม้กลมแล้วนำยางแผ่นเข้าเครื่องรีดยางแผ่นเรียบสองครั้งก่อนเข้าเครื่องรีดจักรดอก เกษตรกรชาวสวนยางจะผลิตยางแผ่นดิบมีน้ำหนัก 0.8-1.2 กิโลกรัม และจะจำหน่ายผลผลิตให้แก่พ่อค้าในหมู่บ้าน ยางที่ผลิตได้จะอยู่ในชั้นที่ 3 และจำหน่ายในรูปของยางแผ่นดิบและเศษยางควบคู่กันไป ปัญหาที่พบ คือ ปัญหาโรคราดำพบเป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.78 รองลงมาจะพบว่าหน้ายางเป็นแผลขรุขระและเปลือกแห้ง ซึ่งเกษตรกรชาวสวนยางได้ให้ข้อเสนอแนะคือ อยากรัฐบาลกำหนดราคาที่เหมาะสมและคุณภาพของยางพารา และขอให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มปรับปรุงคุณภาพของยางแผ่นและขายยางขึ้นเพื่อต่อรองราคาแก่ผู้ซื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

การดำเนินงานปัญหาพิเศษเรื่อง การศึกษากระบวนการผลิตยางพาราของเกษตรกร ในพื้นที่ ตำบลบ้านท่าเนียน อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีโดยมี อาจารย์เอนก บุญขึ้น และอาจารย์เสรี รัตนภรณ์ เป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำรวมทั้งให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ผู้ศึกษาปัญหาพิเศษขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือจากเกษตรกรชาวสวนยางใน ต.บ้านท่าเนียน อ.คีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามโดยพร้อมเพรียงกันจึงขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง

ธิดารัตน์ แซ่ลิ้ม

มีนาคม 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญตาราง	ก
สารบัญภาพ	ข
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
คำนิยามศัพท์	3
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	4
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	19
วิธีการสุ่มตัวอย่าง	19
เครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล	20
การวิเคราะห์ข้อมูล	20
บทที่ 4 ผลการศึกษา	22
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	46
เอกสารอ้างอิง	49
ภาคผนวก	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 แสดงการปกครองและประชากรของต.บ้านท่าเนียน	12
ตารางที่ 2 แสดงระยะเวลาในการดำเนินงาน	21
ตารางที่ 3 แสดงสภาพพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยาง	23
ตารางที่ 4 แสดงสภาพของเศรษฐกิจ	25
ตารางที่ 5 แสดงรูปแบบและกระบวนการผลิตยางพารา	29
ตารางที่ 6 แสดงระบบการกรีดยาง	35
ตารางที่ 7 แสดงการจำหน่ายผลผลิต	40
ตารางที่ 8 แสดงปัญหาของเกษตรกรชาวสวนยางผลิตยางพารา	43

สารบัญภาพ

เรื่อง	หน้า
ภาพที่ 1 แสดงอาณาเขตติดต่อตำบล ปี พ.ศ.2535	14
ภาพที่ 2 แสดงแผนที่สถานที่ต่างๆ ที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2535	15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของการศึกษา

(Statement of the Problem)

ยางพารานั้นเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดหนึ่งซึ่งเติบโตควบคู่กันมากับการพัฒนาอุตสาหกรรมในฐานที่เป็นวัตถุดิบรองรับการขยายตัวของสินค้าอุตสาหกรรมที่สำคัญ เช่น อุตสาหกรรมทำยางยานพาหนะได้แก่ การผลิตยางนอกและยางในรถยนต์ ยางจักรยาน ยางล้อเครื่องบิน ยางหล่อคอกอุตสาหกรรมประเภทนี้เป็นแหล่งใช้ยางพาราในประเทศมากที่สุดถึงประมาณร้อยละ 69 ของยางที่ใช้ภายในประเทศ

สำหรับสถานการณ์ยางธรรมชาติของไทยเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณยางธรรมชาติของโลก การผลิตยางของไทยเป็นอันดับหนึ่งของโลก (ข่าวกองทุนสวนยาง : 2543) มองในแง่การส่งออกสำคัญ ๆ ของไทยที่นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาแต่ละปีนั้น เมื่อจัดอันดับการส่งออกในสินค้าเกษตรยางพาราจัดเป็นอันดับสองรองจากข้าวในปี ซึ่งยางพารามีมูลค่า 39,652 ล้านบาท (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร : 2542)

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าธุรกิจยางพาราทำรายได้ให้กับเกษตรกรและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยางพาราอย่างไรก็ตาม การผลิตยางธรรมชาติของไทยนั้นยังคงมีปัญหาบางเรื่องไม่ว่าจะเป็นภัยธรรมชาติ สถานการณ์ตลาด และอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากหลายฝ่ายเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยมีการศึกษาและพัฒนากระบวนการผลิตยางพาราให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น ได้แก่ การดูแลรักษาต้นพันธุ์ ระบบการกรีดยางที่เหมาะสม การใช้สารเร่งน้ำยาง สถานที่ผลิตและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้ประเทศมีรายได้เพิ่มขึ้น และพัฒนาความรู้ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมให้ความรู้กับเจ้าของสวนยาง ปรับปรุงในด้านคุณภาพยางพารา ระบบสื่อสารและคมนาคม การขนส่งหีบห่อและแหล่งผลิตคือสวนยางที่มีอยู่แล้ว

จากสถิติผลการสำรวจเนื้อที่สวนยางจากภาพถ่ายทางอากาศและปริมาณเนื้อที่ปลูกยางถึงปัจจุบันประเทศไทยมีสวนยางอยู่ทั้งหมด 12 ล้านไร่ ดังนั้นหากได้มีการศึกษาสภาพการทำสวนยางของเกษตรกรสวนยางพาราในภาคใต้ของประเทศไทย ผลการศึกษาดังกล่าวก็จะทำให้เห็นถึงสภาพที่แท้จริงของผู้ที่ทำการผลิตยางพาราในขั้นที่ ต.บ้านท่าเนียบ อ.คีรีรัฐนิคม จ.สุราษฎร์ธานี และนำปัญหาที่พบไปปรับปรุงและพัฒนาให้คุณภาพยางพาราดีขึ้นตรงตามความต้องการของตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

(Objective of the study)

1. เพื่อศึกษากระบวนการการผลิตยางพาราของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพในพื้นที่ ต.บ้านท่าเนียบ อ.คีรีรัฐนิคม จ.สุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพาราในพื้นที่ ต.บ้านท่าเนียบ อ.คีรีรัฐนิคม จ.สุราษฎร์ธานี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(Significance of the study)

1. ทราบถึงสภาพทางด้านเศรษฐกิจ สภาพการตลาด กระบวนการผลิตยางพาราของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพยางพาราในพื้นที่ ต.บ้านท่าเนียบ อ.คีรีรัฐนิคม จ.สุราษฎร์ธานี
2. ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในกระบวนการผลิตยางพาราในพื้นที่ ต.บ้านท่าเนียบ อ.คีรีรัฐนิคม จ.สุราษฎร์ธานี
3. จากการศึกษาครั้งนี้ข้อมูลที่ได้เป็นประโยชน์ต่อการนำมาเป็นแนวคิดและได้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตยางพาราของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพยางพาราในพื้นที่ ต.บ้านท่าเนียบ อ.คีรีรัฐนิคม จ.สุราษฎร์ธานี

ขอบเขตและลักษณะในการศึกษา

(Scope and Limitation)

1. เป็นการศึกษาในด้านกระบวนการผลิตยางพารา สภาพปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการผลิตยางพาราของเกษตรกรที่ผลิตยางพาราในพื้นที่ ต.บ้านท่าเนียบ อ.คีรีรัฐนิคม จ.สุราษฎร์ธานี ในการศึกษาจำนวนตัวอย่างของเกษตรกรเพียง 122 ครัวเรือน
2. ลักษณะของการศึกษาจะทำการศึกษาเฉพาะเกษตรกรที่ทำการผลิตยางพาราในพื้นที่ ต.บ้านท่าเนียบ อ.คีรีรัฐนิคม จ.สุราษฎร์ธานี โดยมีทั้งหมด 9 หมู่บ้าน สุ่มจากจำนวนประชากรทั้งหมดแค่ 10% ก็จะได้เกษตรกรเพียง 122 ครัวเรือน และหมู่บ้านละ 14 ครัวเรือน โดยใช้แบบสอบถามในการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยามศัพท์

(Operation Definition of Terms)

การศึกษา หมายถึง การค้นหาข้อมูลและลงไปสำรวจจริงในการผลิตยาง

กระบวนการผลิต หมายถึง กลวิธี หรือขั้นตอนการทำยางพาราเพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนที่มีประสิทธิภาพ

ยาง หมายถึง ยางพารา (*Hevea brasiliensis*)

สวนยาง หมายถึง ที่ดินขนาดตั้งแต่ 2 ไร่ที่ใช้ปลูกต้นยางพารา และที่ดินในแต่ละไร่มีต้นยางพาราปลูกไม่ต่ำกว่า 10 ต้น โดยเฉลี่ยแล้วจะมีต้นยางปลูกในที่ดินดังกล่าวไม่น้อยกว่า 25 ต้น

ชาวสวนยาง หมายถึง หัวหน้าครอบครัวที่ประกอบอาชีพในการทำสวนยางซึ่งได้รับการสงเคราะห์ให้ปลูกแทนด้วยยางพาราพันธุ์ดีจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางและพันการสงเคราะห์

สวนยางพันการสงเคราะห์ หมายถึง สวนยางที่ได้รับการช่วยเหลือทางการเงิน วัสดุ อุปกรณ์ และคำแนะนำให้สวนยางนำไปใช้ในการผลิตยางพาราได้แก่เทคโนโลยีการผลิตยางพาราที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มผลผลิตยางพาราและเทคโนโลยีเกี่ยวกับคุณภาพยางแผ่น

คุณภาพยาง หมายถึง ชั้นของยางแผ่นดิบที่ผลิตได้จากสวนยางพันการสงเคราะห์จำแนกจากการซื้อขายของพ่อค้ายางพารา จัดเป็นยางชั้นที่ 1 ชั้น 2 และชั้น 3 โดยยางชั้น 1 เป็นยางที่มีคุณภาพสูงสุดและยางชั้น 2, 3 คุณภาพรองลงมาตามลำดับที่มีการซื้อขายกันในพื้นที่ ต.บ้านทำเนียบ อ.คีรีรัฐนิคม จ.สุราษฎร์ธานี

กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นและขายยาง หมายถึง กลุ่มของชาวสวนยางพาราที่มารวมตัวกันขึ้นโดยความสนับสนุนของกรมส่งเสริมการเกษตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกทำการปรับปรุงวิธีการผลิตยางแผ่นให้ได้คุณภาพดี และรวมกลุ่มกันขายเพื่อให้ได้ราคาสูง

ปริมาณยาง หมายถึง น้ำหนักยางแผ่นดิบที่ชาวสวนยางผลิตได้จากสวนยาง วัดเป็น กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

สัตว์ศัตรูพืช หมายถึง สัตว์ที่ทำลายต้นยาง เช่น เพลี้ยแป้ง มดดำ

บทที่ 2

ตรวจเอกสาร

(Review of Related Literature)

การศึกษารุ่นนี้แบ่งเป็นการตรวจสอบเอกสารออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. บทความทางวิชาการ
2. สภาพทั่วไปของตำบลบ้านท่าเนียน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. บทความทางวิชาการ

สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับการปลูกยางสิ่งสมควรยกขึ้นมาพิจารณาได้แก่

1. ละติจูด (Latitude) ประเทศไทยปลูกยางได้ในเขตละติจูดไม่สูงกว่า 16 องศาเหนือ
จังหวัดที่ปลูกได้
ภาคใต้

1. นราธิวาส	2. ตรัง
3. นครศรีธรรมราช	4. ปัตตานี
5. พัทลุง	6. สุราษฎร์ธานี
7. ชุมพร	8. ยะลา
9. สงขลา	10. สตูล
11. กระบี่	12. ภูเก็ต
13. ระนอง	

ภาคตะวันออก

1. จันทบุรี	2. ตราด
3. ระยอง	4. นครนายก

2. อุณหภูมิที่มีความเหมาะสมแก่การปลูกยางประมาณ 70 – 90 องศาฟาเรนไฮด์
(21 – 30° ซ.)

3. ปริมาณน้ำฝนและการกระจายของน้ำฝน ยางจะงอกงามได้ดีในพื้นที่ฝนตกชุกโดย
สม่ำเสมอมีปริมาณน้ำฝนตั้งแต่ 2,000 – 5,000 มม./ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ภูมิประเทศ ถ้าพื้นที่สูงกว่า 600 เมตร หรือประมาณ 400 ฟุต (จากระดับน้ำทะเลไม่เหมาะแก่การปลูกยางเท่าที่ได้ทำการทดลองปรากฏค่ายังที่สูงขึ้นไปน้ำยางจะให้ น้ำยางลดลง (เกษตรศาสตร์ : 2524)

ลักษณะของต้นยางพาราและการขยายพันธุ์

ต้นยางเป็นต้นไม้ประเภทไม้เนื้ออ่อนลำต้นประกอบด้วย

1. เนื้อไม้แข็งอยู่ตรงกลางลำต้นที่เรียกว่า (Central axis หรือ Pith)
2. ชั้นถัดออกมาเป็นเนื้อไม้ (Wood or Xylem)
3. ถัดออกมาจะเป็น Ring of cells หรือที่เรียกว่าเยื่อเจริญ
4. ถัดจาก Cambium ออกมาเรียกว่าเปลือกอ่อน ซึ่งมีท่อกลั่นกลองส่งอาหาร
5. ถัดออกมาอีกจะถึงเปลือกแข็งด้านในที่สุดของเปลือกแข็งตรงบริเวณที่เชื่อมกันกับเปลือกอ่อนและตรงบริเวณเปลือกอ่อนจะมีท่อน้ำยาง (Latex vessels) อยู่มากท่อหรือทางน้ำยางที่กล่าวมานี้มีใช้เป็นที่ตรงตั้งจากโคนขึ้นไปถึงยอดแต่เป็นท่อที่วนพันขึ้นไปทางขวามือ
6. ถัดออกมาจาก Hard bark ก็จะได้เยื่อเปลือก (Cork Cambium) ต่อจากนั้นออกมาถึงเปลือกแข็ง (Cork) ที่อยู่ภายนอก

ใบยางมีก้านยาวแต่ละก้านจะมีใบ 3 ใบด้วยกัน แต่ละใบยาวขนาด 10 – 20 ซม.

ดอกและผลของยาง ดอกทำหน้าที่ขยายพันธุ์ภายหลังที่ต้นยางผลัดใบแล้วจะแตกใบขึ้นมาใหม่เมื่อใบยางงอกงามสมบูรณ์เต็มที่แล้วตอนปลายกิ่งเล็กน้อยจะออกช่อดอกแต่ละช่อจะมีก่องดอกแยกหลายกิ่งแต่ละกิ่งมีทั้งดอกตัวผู้และตัวเมีย

ต้นยางมักจะออกดอกปีละ 2 ครั้ง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมิถุนายน ในปีหลัง ๆ ต้นยางต้นหนึ่งจะมีผลประมาณ 50 ผล ผลหนึ่งปกติจะมี 3 เมล็ด อาจถึง 4 และ 5 เมล็ดก็ได้

ตา (Buds) การขยายพันธุ์ ยางนอกจากการใช้เมล็ดเพาะเป็นกล้าแล้วปลูกเป็นต้นต่อไปแล้วจะขยายพันธุ์โดยใช้ตาจากกิ่งที่เป็นสีน้ำตาลหรือตาจากกิ่งที่ยังเขียวอยู่ได้ ตาที่ใช้ติดตาได้ดีที่สุดคือตาที่อยู่ตรงกลางเหนือรอยก้านใบที่หลุดร่วงไปแล้วตาข้างมีอยู่ 3 ชนิด คือ

- (1) ตายอด หรือตาที่แตกยอด (Terminal buds – found at the growing tips of the plant) ตานี้โดยธรรมชาติจะช่วยให้ต้นหรือกิ่งสูงขึ้นหรือยาวออกไป
- (2) ตาแตกกิ่งข้าง (Lateral or Axillary buds) ตานี้จะเห็นอยู่เหนือรอยก้านใบที่หลุดร่วงไปแล้ว ตานี้โดยธรรมชาติจะช่วยให้ต้นแตกใบหรือแตกกิ่งแยกออกไป

(3) ตาที่ช่วยให้แตกดอก (Flower buds) บางตำรายังอธิบายเพิ่มเติมว่ายังมีตาอีก 2 ชนิด เรียกว่า Adventitious buds คือตาที่เกิดตรงที่ที่ไม่ควรจะมีกับ Accessory buds คือตาที่เกิดในที่เดียวกันมากกว่า 1 ตา

ตาตามข้อ 2 เป็นตาที่ใช้ตัดตาได้ดีที่สุด

รากต้นยางเหมือนกันกับใบไม้ใหญ่ทั่วไปคือมีรากแก้ว (Primary root or tap root) และรากที่ออกไปข้าง ๆ (Lateral roots or secondary roots) เพื่อหาอาหารและยึดลำต้นไว้ไม่ให้ล้ม

น้ำยางมีลักษณะเป็นน้ำสีขาวคล้ายน้ำมัน มีเนื้อเยื่อที่เป็นไฮโดรคาร์บอนอยู่ในน้ำยางเป็นเม็ดเล็ก ๆ รูปร่างคล้ายลูกแพร์ Pear-shaped rubber hydrocarbon particles หรือเรียกว่า Globules มีขนาดผ่าศูนย์กลางได้ 0.5-0.6 ไมครอน ห่อหุ้มด้วยวัตถุคล้ายสบู่และโปรตีนลอยปนอยู่ในน้ำยางซึ่งประกอบด้วยโปรตีน อมิโนแอซิด (Amino Acid) คาร์โบไฮเดรตและอิเล็กโตรไลต์ ในน้ำยางที่มีเนื้อเยื่อแห้ง 350 ปอนด์ จะมีไนโตรเจนประมาณ 4 ปอนด์ ปोटแชน 1/2 ปอนด์ และฟอสเฟต 1 1/4 ปอนด์ ในน้ำยางสดนอกจากมีเม็ดยางดังกล่าวแล้วยังมีเม็ดสีเหลืองอ่อน ๆ และเม็ดลวทอยด์ เม็ด 2 ชนิดหลังนี้มีขนาดผ่าศูนย์กลางประมาณ 2-10 ไมครอน

น้ำยางจากต้นยางอายุประมาณ 10 ปี ประกอบด้วยสารอย่างอื่นนอกจากน้ำและไฮโดรคาร์บอนโดยประมาณดังต่อไปนี้

Proteins	2%	
Sugars	1%	
Resin - lipids	2%	
สารจำพวกอนินทรีย์	0.5%	(รัตน์ เพชรจันทร์ : 2520)

คำแนะนำพันธุ์ยางปี 2542

สถาบันวิจัยยางได้จัดทำคำแนะนำพันธุ์ยางประจำปี 2542 เพื่อใช้เป็นคำแนะนำให้เกษตรกรผู้ที่จะประสงค์จะปลูกยางได้ใช้เลือกพันธุ์ยางที่เหมาะสมตามสภาพพื้นที่ต่าง ๆ กัน

สำหรับการจัดทำคำแนะนำพันธุ์ยางนั้น สถาบันวิจัยยางได้เริ่มจัดทำคำแนะนำพันธุ์ยางสำหรับเกษตรกรมาตั้งแต่ปี 2504 โดยมีการปรับปรุงและเพิ่มเติมข้อมูลทุก ๆ 4 ปี จนมาถึงคำแนะนำพันธุ์ยางปี 2540 ต่อมาในปี 2542 สถาบันวิจัยยางได้ปรับปรุงและจัดทำคำแนะนำพันธุ์ปี 2542 โดยใช้ข้อมูลจากผลการทดลองประกอบการจัดทำโดยมีรายละเอียดดังนี้

พันธุ์ยางชั้น 1 : สถาบันวิจัยยาง 251 สงขลา 36 บีบีเอ็ม 24 พีบี 255 พีบี 260

พีอาร์ 255 อาร์อาร์ไอซี 110 อาร์อาร์ไอเอ็ม 600

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พันธุ์ยางชั้น 2 : สถาบันวิจัยยาง 226 สถาบันวิจัยยาง 250 บีพีเอ็ม 1 พีบี 235
อาร์อาร์ไอซี 101 อาร์อาร์ไอซี 100

พันธุ์ยางชั้น 3 : สถาบันวิจัยยาง 163 สถาบันวิจัยยาง 209 สถาบันวิจัยยาง 214 สถาบัน
วิจัยยาง 218 สถาบันวิจัยยาง 225 พีโออาร์ 302 พีโออาร์ 305 อาร์อาร์
ไอซี 121 ไฮเก้น -2

ยางพาราพันธุ์ สถาบันวิจัยยาง 251

สถาบันวิจัยยางได้ทำการสำรวจต้นยางที่ปลูกด้วยต้นกล้าในสวนเกษตรกรตามพื้นที่ต่าง ๆ ตั้งแต่ปี 2503 เพื่อคัดเลือกต้นที่ให้ผลผลิตสูงและนำพันธุ์มาเก็บรวบรวมในแปลงขยายพันธุ์เพื่อใช้ประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงพันธุ์ยาง

ในปี 2518 ศูนย์วิจัยยางสงขลาได้ทำการสำรวจในเขตตำบลปรักหนู อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา พบว่าในสวนของนายชิว บุญไผ่ ซึ่งปลูกยางประมาณ 5 ไร่ โดยซื้อกล้ามาจาก อ.สะเดา จังหวัดสงขลา เมื่อปี 2505 และเริ่มได้ผลผลิตในปี 2512 มีต้นยางบางต้นให้ผลผลิตสูงตามเป้าหมายของการสำรวจ จึงได้นำมาขยายพันธุ์ในแปลงของศูนย์วิจัยยางสงขลาในชื่อพันธุ์ นาทวี ในช่วงปี 2520 – 2531 จึงได้นำเข้าไปร่วมเปรียบเทียบพันธุ์ในพื้นที่ของสถานีทดลองยางและศูนย์วิจัยยางในแหล่งปลูกยางเดิมโดยในปี 2520 – 2522 เปรียบเทียบพันธุ์ชั้นต้นร่วมกับพันธุ์ยางไทย บราซิวและลูกผสมของไทย และปี 2521 – 2531 เปรียบเทียบพันธุ์ยางชั้นปลายร่วมกับพันธุ์ไทย และพันธุ์ต่างประเทศ

ผลการทดลองผ่านเกณฑ์จึงได้รับพิจารณาให้เป็นพันธุ์ยางแนะนำชั้น 3 ในปี 2536 และเปลี่ยนชื่อเป็น อาร์อาร์ไอที 251 ในเวลาเดียวกันคือในปี 2536 – 2538 ได้นำเข้าไปปลูกทดสอบในพื้นที่ของศูนย์วิจัยยางและสถานีทดลองยางทั้งในแหล่งปลูกยางเดิมและในแหล่งปลูกยางใหม่ จนได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นเป็นพันธุ์ยางชั้น 2 ในคำแนะนำพันธุ์ยางปี 2540 และจากผลการทดสอบซึ่งนอกจากจะให้ผลผลิตเนื้อยางแห้งต่อไร่ประมาณ 460 – 470 กิโลกรัม ซึ่งสูงกว่าพันธุ์เปรียบเทียบทั้ง 2 พันธุ์ คือ อาร์อาร์ไอเอ็ม 600 และจีที 1 ร้อยละ 59 และ 117 แล้วยังมีลักษณะอื่น ๆ ซึ่งเมื่อเทียบกับพันธุ์เปรียบเทียบแล้วใกล้เคียงกันหรือดีกว่า เช่น การเจริญเติบโตดี (อายุ 7 ปีมีขนาดเส้นรอบลำต้น 52 เซนติเมตร จำนวนต้นเปิดกรีดสูง (ร้อยละ 78 ของพื้นที่ปลูก) ความหนาของเปลือกและจำนวนวงท่อน้ำยางทั้งเปลือกงอกใหม่สูงกว่าและมีความต้านทานโรคที่สำคัญทางเศรษฐกิจ คือ โรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปทอรา

ลักษณะดีเด่นของยางพันธุ์ดี สถาบันวิจัยยาง 2521

ให้ผลผลิตเนื้อยางแห้งสูงมาก ประมาณ 467.2 – 472.3 กิโลกรัม/ไร่/ปี การเจริญเติบโต ก่อนกรีดยังอายุ 7 ปี มีขนาด 51.6 เซนติเมตร มีจำนวนต้นเปิดกรีดยัง 64 ต้น/ไร่ ในการกรีดยังปี แรกเปลือกหนา โดยมีค่าเฉลี่ยความหนาของเปลือกเมื่ออายุ 9 ปี 5.8 มิลลิเมตร และอายุ 20 ปี 9.8 มิลลิเมตร จำนวนต่อยางมาก โดยมีค่าเฉลี่ยจำนวนวงต่อหน้ายางเมื่ออายุ 9 ปี 10.5 วง และอายุ 20 ปี 39.4 วง ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปทอรา ออยเดียม และคอสเลโทตริแกม (ข่าวสถาบันวิจัยยาง : 2543)

การแปรรูปน้ำยางเพื่อจำหน่าย

การผลิตยางแผ่นชั้นดี

การผลิตยางเพิ่มต้นจากในสวน ภาชนะรองรับน้ำยางต้องสะอาด อย่าให้มีสิ่งสกปรก เช่น เศษผง น้ำยางบูด เศษใบไม้ ขี้ยาง ดิน ลงไปปะปนเพราะจะทำให้ น้ำยางบูดเสียเร็วขึ้นและกรอง น้ำยางยาก ควรใช้ถังมีฝาปิด

เมื่อรวบรวมน้ำยางใส่ถังแล้วให้รีบนำกลับไปทำยางแผ่นทันที ยางที่รวบรวมได้นำมาผสม กับน้ำสะอาดในปริมาณที่เท่ากัน แต่ถ้าน้ำยางได้จากต้นยางอ่อน อาจใช้น้ำยาง 3 ส่วน ผสมน้ำ 2 ส่วนก็ได้ จากนั้นกรองผ่านเครื่องกรองหยาบ ซึ่งใช้ลวดเบอร์ 40 (ขนาด 40 รูต่อตารางนิ้ว) แล้ว กรองด้วยเครื่องกรองเบอร์ 60 อีกครั้งหนึ่ง

นำน้ำยางที่กรองแล้วตวงใส่ตะกอลูมิเนียม ตะกอละ 5 ลิตร ซึ่งจะทำได้ 1 แผ่น และรมแล้วจะได้น้ำหนักประมาณแผ่นละ 800 กรัม

ใช้ใบพายกวนน้ำยางในตะก 1 – 2 เที้ยว ค่อย ๆ เทน้ำกรดฟอร์มิก 300 ซีซี หรือ 1 กระป๋องนมขึ้นไปตามความยาวของตะกใช้พายลากไปมา 6 เที้ยว ให้น้ำกรดผสมกับน้ำยางจนทั่วตักฟองยางใส่ภาชนะเก็บไว้เป็นขี้ยางชั้นดีใช้ฝาปิดตะกป้องกันสิ่งสกปรกตกลงไป

น้ำกรดที่ใช้ควรเป็นกรดฟอร์มิก ซึ่งผสมในอัตราส่วนน้ำกรดฟอร์มิก (85 – 90%) 10 ซีซี กับน้ำ 60 ซีซี หรือกรด 1 ซ้อนแกต่อน้ำ 2 กระป๋องนมขึ้น หลังจากทิ้งไว้ประมาณ 30 – 45 นาที น้ำยางจะจับตัวนำไปนวดเป็นแผ่นได้ก่อนนำไปนวดควรรินน้ำหล่อไว้ทุกตะกเพื่อสะดวกในการเอาแท่งยางออกจากตะก

นำแท่งยางมาวางบนโต๊ะยกพื้นหรือโต๊ะคอนกรีตปูด้วยกระเบื้องเคลือบซึ่งล้างน้ำสะอาดดี แล้ว นวดแท่งยางด้วยมือหรือไม้กลมให้แผ่นยางหนาประมาณ 1 เซนติเมตร แล้วล้างแผ่นยางให้ สะอาดนำแผ่นยางเข้าเครื่องรีดเรียบประมาณ 3 ครั้ง ให้แผ่นยางหนาประมาณ 3 – 4 มิลลิเมตร จึงนำไปเข้าเครื่องรีดออกอีก 1 ครั้ง แผ่นยางที่รีดเสร็จแล้วนำไปแช่น้ำประมาณ 30 นาที เพื่อล้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูงาน เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขอสงวนสิทธิ์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำกรดออกจากรูนั้นนำแผ่นยางไปฝังไว้ในที่ร่ม ไม่มีฝุ่นละอองจนแผ่นยางสะอาดน้ำ ก็นำเข้าแขวนในที่เก็บเพื่อรอจำหน่ายหรือเข้าโรงรมได้ทันที (วิจิต สุวรรณปรีชา : 2530)

เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยาง

ระบบกรี๊ด ระบบกรี๊ดสำหรับการกรี๊ดในระยะ 3 ปีแรก ซึ่งต้นยางยังอยู่ในระยะเจริญเติบโต ควรพิจารณาในระบบกรี๊ดดังนี้

- ระบบกรี๊ดครั้งต้นต่อวันเว้นสองวัน ($S_2 D_3$) โดยหยุดกรี๊ดในฤดูผลัดใบและไม่มีการกรี๊ดชดเชย ระบบนี้เหมาะแก่ยางทุกพันธุ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งพันธุ์ RRIM 600 , RRIM 605 PPIM 607 และ RRIM 623

- ระบบกรี๊ดครั้งต้นวันเว้นวัน ($S_1 D_1$) โดยหยุดกรี๊ดในฤดูผลัดใบและไม่มีการกรี๊ดชดเชย ระบบนี้ใช้ได้กับยางพันธุ์ทุกพันธุ์ ยกเว้นพันธุ์ RRIM 628, PB 28/59 และ PB 5/63 (โชคชัย และคณะ : 2524)

ช่วงเวลากรี๊ดยาง แนะนำให้กรี๊ดยางตอนเช้า (06.00 – 08.00 น.) แทนการกรี๊ดยางตอนกลางคืน (01.00 – 04.00 น.) เพราะถึงแม้ว่ากรี๊ดยางตอนเช้าจะได้น้ำยางน้อยกว่าตอนกลางคืนโดยเฉลี่ยประมาณ 4 – 5 เปอร์เซ็นต์ แต่เมื่อเปรียบเทียบผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้น การกรี๊ดยางตอนกลางคืนมีข้อเสียเปรียบต่อการกรี๊ดยางตอนเช้าหลายประการคือ สูญเสียวันกรี๊ดมากกว่า หน้ากรี๊ดเป็นแผล ลื่นเปลืองค่าใช้จ่าย และเสี่ยงอันตราย (โชคชัย และคณะ : 2524)

ขนาดของงานกรี๊ด หมายถึง จำนวนต้นยางที่คนกรี๊ดสามารถกรี๊ดได้ในแต่ละวัน ปกติคนกรี๊ดยางคนหนึ่งจะสามารถกรี๊ดได้ 400 – 450 ต้น/วัน (โชคชัย และคณะ : 2524)

การกรองน้ำยาง และนำไปใช้เครื่องกรองน้ำยางซึ่งประกอบด้วยตะแกรงลวดเบอร์ 40 สองชั้น (ศูนย์วิจัยการยาง : 2520) หรือเครื่องกรองที่ชั้นบนใช้ตะแกรงลวดเบอร์ 40 และชั้นล่างใช้ตะแกรงลวดเบอร์ 60 (กรมส่งเสริมการเกษตร : 2519)

การป้องกันกำจัดโรคหน้ายาง ซึ่งมีอยู่ 2 โรคด้วยกันคือ โรคเส้นดำและโรคเปลือกหนา แนะนำให้ใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดและสารเคมีที่ใช้คือ แอคติไดออน (Acticdione) แอนติมูซิน (Antimucin) ไดโฟลาแทน (Difolatan) (กรมส่งเสริมการเกษตร : 2521)

การบำรุงรักษาสวนยางได้แก่ การปราบศัตรูพืช การตัดแต่งกิ่ง รวมทั้งการใช้น้ำบำรุงตามความจำเป็นวิธีนี้จะใช้ได้ประโยชน์จริง ๆ เฉพาะสวนยางที่มีอายุ 7 – 20 ปี ประมาณว่าจะเพิ่มผลผลิตให้ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 (เสริมลาภ : 2519)

การใช้น้ำ ปุ๋ยสำหรับต้นยางที่มีอายุ 5 1/2 ปี ได้แก่ ปุ๋ยสูตร 5 (15 – 0 – 8) หรือปุ๋ยสูตร 6 (15 – 7 – 18) หรือปุ๋ยผสม 15 – 5 – 14 (ลิขิต : 2525)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษายกเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาวะตลาดและราคายางธรรมชาติเดือนเมษายน 2543

ราคาส่งออกต่างประเทศของไทย (FOB กรุงเทพฯ) ล่วงหน้า 1 เดือน ยางแผ่นรมควัน ชั้น 3 ยางแท่ง 51 ยางแท่ง 20 และน้ำยางข้น ราคาเฉลี่ยเดือนเมษายน กิโลกรัมละ 26.32 บาท 27.81 บาท 25.34 บาท และ 23.25 บาท

สถานการณ์ตลาดที่สำคัญ

1. ตัวเลขปริมาณสต็อกภายในประเทศของญี่ปุ่น ณ วันที่ 20 เมษายน 2543 มีปริมาณ 48,817 ตัน ลดลงร้อยละ 2.2 จากตัวเลขสต็อกเมื่อวันที่ 10 เมษายน ซึ่งมีปริมาณ 49,873 ตัน
2. ค่าเงินเยนของญี่ปุ่นแข็งค่าขึ้น โดยอัตราแลกเปลี่ยนตลอดเดือนเฉลี่ย 105.39 เยน ต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ เงินเยนแข็งค่าขึ้นร้อยละ 1.14 เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนมีนาคม ซึ่งมีอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐ เฉลี่ย 37.90 บาท ต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ
3. ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ยังคงปรับตัวสูงกว่ายางแท่ง 20 ต่อเนื่องในช่วงตลาดเดือนเมษายน ราคาเฉลี่ยยางแท่ง 20 (ราคาล่วงหน้า 1 เดือน) ตลาดล่วงหน้าสิงคโปร์เฉลี่ยกิโลกรัมละ 64.43 เซ็นต์สหรัฐต่ำกว่าราคาเฉลี่ยของยางแผ่นรมควันชั้น 3 ประมาณ 4.5 เซ็นต์สหรัฐ

ในปี 2542 ปริมาณการผลิตยางธรรมชาติของโลกมีทั้งสิ้น 6.765 ล้านตัน ขณะที่การใช้ยางธรรมชาติมีจำนวนทั้งสิ้น 6.68 ล้านตัน ปริมาณการผลิตยางธรรมชาติมีปริมาณเกินกว่าความต้องการใช้ 85,000 ตัน (ข่าวสถาบันวิจัยยาง : 2543)

2. สภาพทั่วไปของตำบลบ้านท่าเนียน

สภาพทั่วไปส่วนใหญ่เป็นที่ราบและลาดชันเล็กน้อยตามเขตภูเขาซึ่งเป็นเขาหินสลับได้ดังนี้

หมู่ที่ 1, 3, 5, 7 เป็นที่ราบ สภาพดินเป็นดินร่วนเหนียว เหมาะกับการปลูกไม้ผล ประมาณ 50% ของพื้นที่ทั้งหมด ที่เหลืออีกเหมาะสมกับการปลูกยางพารา มีคลองขนานและคลองมะละไหลผ่านหมู่บ้าน

หมู่ที่ 2, 4, 6, 8, 9 ส่วนใหญ่เป็นที่ราบและควนเขาเล็กน้อย สภาพดินร่วนเหนียวและทรายเหมาะแก่การปลูกยางพาราและไม้ผลเล็กน้อย

สภาพภูมิอากาศ

มีปริมาณน้ำฝน ฝนตกเฉลี่ย 1,300 – 1,600 มม./ปี ได้รับมรสุมทั้งสองฝั่งของทะเลมีฝนตกชุกระหว่างเดือน ส.ค. – พ.ย.

ประวัติตำบลบ้านทำเนียบ

อดีตเป็นตำบลย่านยาว ซึ่งมีพื้นที่และประชากรหนาแน่น จึงแบ่งเขตตำบลขึ้นใหม่ว่า บ้านทำเนียบ เมื่อปี 2524

สาเหตุชื่อบ้านทำเนียบ เมื่ออดีตสมัยรัชกาลที่ 5 เสด็จประพาสจังหวัดภูเก็ตและได้พักค้างที่หมู่บ้านนี้ หมู่บ้านนี้จึงเรียกว่าบ้านทำเนียบ ต่อมาเมื่อตั้งตำบลขึ้นใหม่จึงเรียกว่า บ้านทำเนียบ

ที่ตั้งอาณาเขตและการปกครอง

ตำบลบ้านทำเนียบตั้งอยู่ทางทิศใต้ของที่ว่าการอำเภอศรีรัตนนิคม

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ย่านยาว
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอเคียนซา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลถ้ำสิงขร
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	อำเภอบ้านตาขุน

การปกครอง ตำบลบ้านทำเนียบแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 9 หมู่บ้าน

หมู่ที่ 1 บ้านศิริวงศ์	หมู่ที่ 2 บ้านบางขนุน
หมู่ที่ 3 บ้านเบื่องแบบ	หมู่ที่ 4 บ้านน้ำราด
หมู่ที่ 5 บ้านทำเนียบ	หมู่ที่ 6 บ้านแสงอรุณ
หมู่ที่ 7 บ้านคลองขนาน	หมู่ที่ 8 บ้านกลางใหม่
หมู่ที่ 9 บ้านแสงทอง	

การคมนาคม

มีถนนสำคัญ

1. ถนนสายสุราษฎร์ – ตะกั่วป่า บ้านหมู่ที่ 1, 5 และหมู่ที่ 7 (ถนนลาดยาง)
2. ถนนดินและลูกรังเข้าหมู่บ้านจำนวน 4 สายดังนี้
 - 2.1 ถนนเข้าสู่หมู่บ้านแสงอรุณยาวประมาณ 10 กม.
 - 2.2 ถนนเข้าสู่หมู่บ้านเบื่องแบบ- บ้านน้ำราด ประมาณ 15 กม.
 - 2.3 ถนนเข้าสู่หมู่บ้านควนธรรมประมาณ 15 กม.
 - 2.4 ถนนเข้าสู่หมู่บ้านโนพาด – น้ำราด ประมาณ 13 กม.
3. ถนนเข้าสู่อำเภอ 1 เส้นทางคือ
 - ถนนแยกจากถนนสุราษฎร์ – ตะกั่วป่า ตรง กม. ที่ 44 เข้าอำเภอซึ่งเป็นถนนลาด

ยางระยะทาง 10 กิโลเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตั้งบ้านเรือน

ตำบลบ้านท่าเนียบราษฎรตั้งบ้านเรือนหนาแน่นอยู่บริเวณริมถนนสุราษฎร์ – ตะกั่วป่า ใน หมู่ที่ 1, 3, 5, 7 ส่วนหมู่บ้านอื่นก็จะตั้งบ้านเรือนตามพื้นที่ทำกินของตนเอง

สภาพภูมิประเทศ

ตำบลบ้านท่าเนียบ ส่วนใหญ่เป็นที่ราบและลาดชันเล็กน้อยตามเขตภูเขาส่วนใหญ่เป็นเขาหิน

การประกอบอาชีพ

ราษฎรส่วนใหญ่ของตำบลบ้านท่าเนียบ มีอาชีพในการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ อาชีพที่เป็นอาชีพหลักจะทำสวนยางพารา รองลงมาได้แก่ อาชีพทำสวนไม้ผล และสวนกาแฟตามลำดับ

ศาสนา

ราษฎรตำบลบ้านท่าเนียบนับถือศาสนาพุทธ 99% และนับถือศาสนาคริสต์จักร 1%

สาธารณสุข

ในตำบลนี้มีสถานอนามัยตั้งอยู่ 1 แห่ง ที่หมู่ที่ 1 ตำบลบ้านท่าเนียบ

ตารางที่ 1 การปกครองและประชากร

หมู่ที่	จำนวนครัวเรือน	ประชากร		รวม
		ชาย	หญิง	
1	121	506	399	905
2	129	324	321	645
3	139	349	345	694
4	213	436	529	965
5	229	576	569	1,145
6	199	551	494	1,045
7	132	355	305	660
8	200	450	550	1,000
9	151	401	336	737
รวม	1,512	3,948	3,848	7,796

หมายเหตุ : ที่มา : (กองทุนสงเคราะห์ยางพารา : 2542)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ประชากรที่ปลูกยางพาราจำนวน 1,213 ครัวเรือน ตำบลบ้านทำเนียบมีสำนักสงฆ์ตั้งอยู่ 3 แห่ง คือ หมู่ที่ 3, 5, 7 โรงเรียนระดับประถมศึกษา 4 ระดับมัธยม 1 แห่ง

การถือครองที่ดิน

ตำบลบ้านทำเนียบมีพื้นที่ทั้งหมด 122,981 ไร่ พื้นที่ถือครอง 63,450 ไร่ พื้นที่ทำการเกษตร 49,033 ไร่

สภาพทางกายภาพ

ดิน พื้นที่ตำบลบ้านทำเนียบ แบ่งกลุ่มดินของการปลูกพืชไว้ดังนี้

1. กลุ่มดินปลูกยางพาราเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 63 ของพื้นที่ทั้งหมด
2. กลุ่มดินปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้นเป็นพื้นที่ประมาณ 23 ของพื้นที่ทั้งหมด
3. กลุ่มดินปลูกพืชผักประมาณร้อยละ 14 ของพื้นที่ทั้งหมด

แหล่งน้ำ

ตำบลบ้านทำเนียบมีแหล่งน้ำที่สำคัญดังนี้

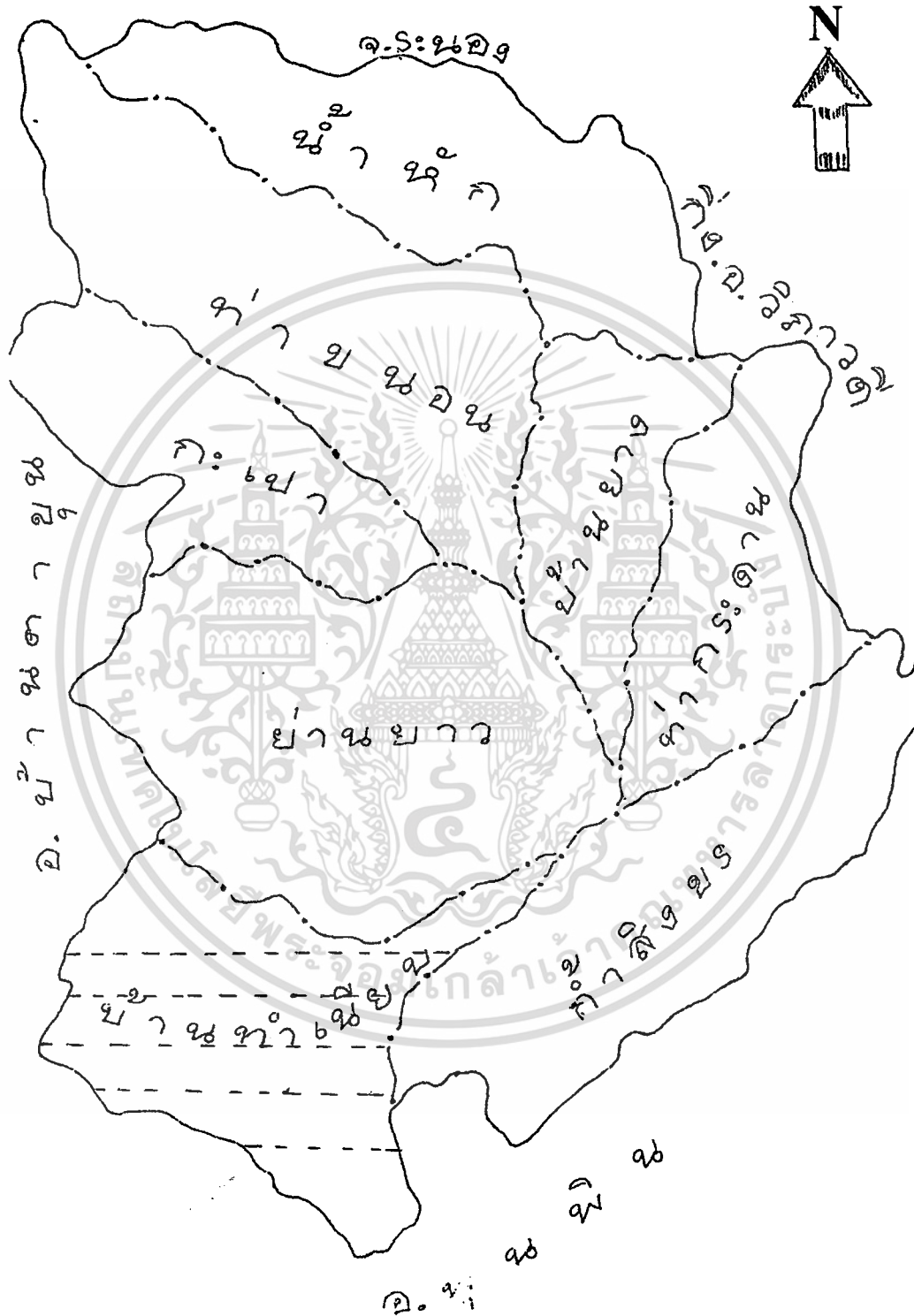
1. คลองหนานสูง ไหลผ่านหมู่ที่ 2, 7, 1 ต.บ้านทำเนียบ
2. คลองมะเลาะ ไหลผ่านหมู่ที่ 3, 5 ต.บ้านทำเนียบ
3. คลองน้ำดำ ไหลผ่านหมู่ที่ 4 ต.บ้านทำเนียบ

ภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศในช่วงฤดูร้อนและฤดูฝนไม่แตกต่างกันมากนัก ปริมาณน้ำฝนฝนตกเฉลี่ย 1,300 – 1,600 มม./ปี ได้รับลมมรสุมทั้ง 2 ฝั่งของทะเลมีฝนตกชุกอยู่ประมาณเดือนสิงหาคม–พฤศจิกายน (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2535)

แสดงอาณาเขตติดต่อตำบลบ้านทำเนียบ

พ.ศ. 2535

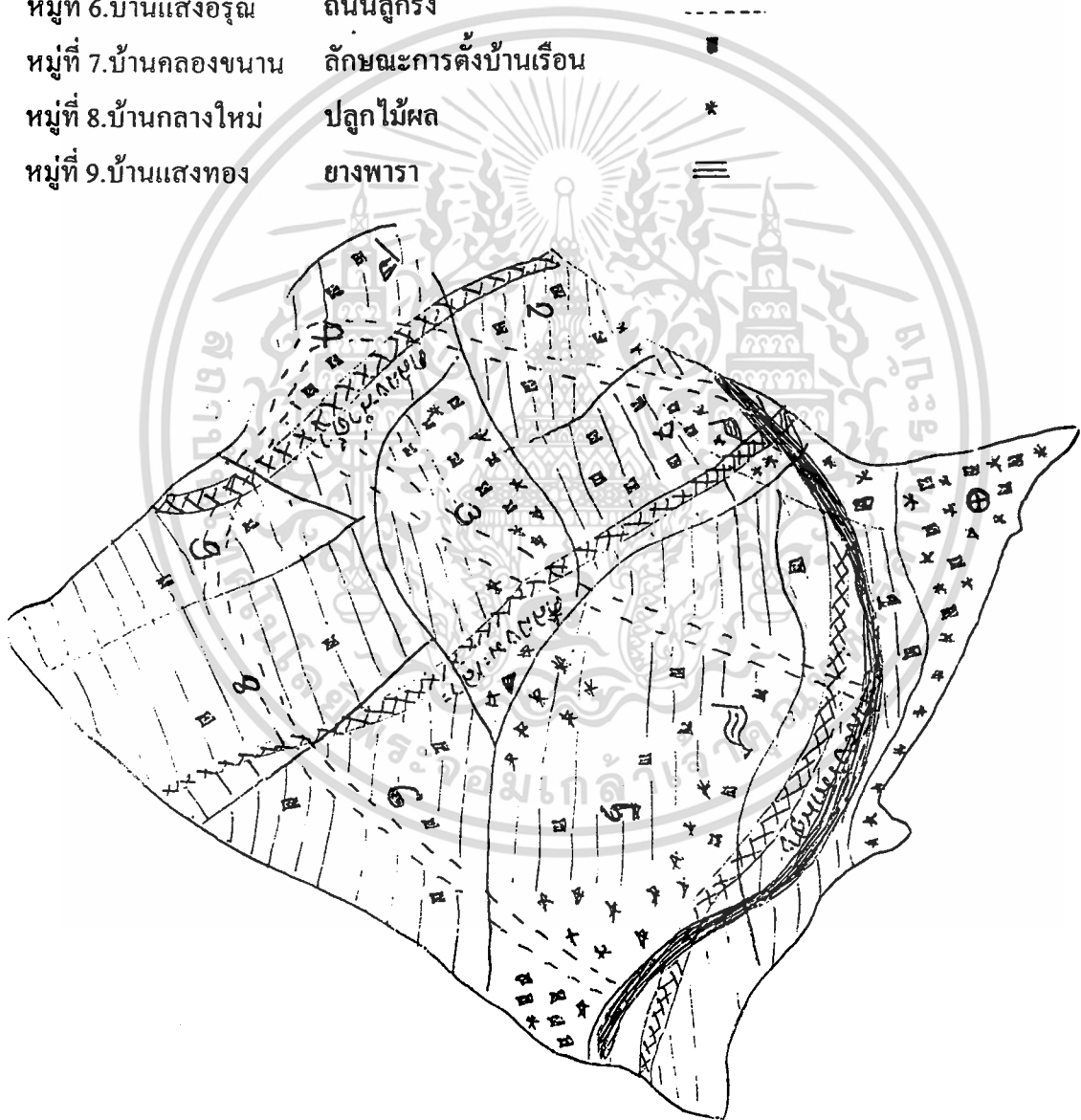

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนที่แสดงสถานที่ต่างๆที่สำคัญ ตำบลบ้านท่าเียบ

พ.ศ. 2535.

หมู่ที่ 1.บ้านคีรีวงศ์	คลอง	XXXX
หมู่ที่ 2.บ้านโนพาด	อนามัย	⊕
หมู่ที่ 3.บ้านเบ็ญจแบบ	โรงเรียน	▢
หมู่ที่ 4.บ้านน้ำลาด	วัด	▲
หมู่ที่ 5.บ้านท่าเียบ	ถนนคอนกรีต	▬
หมู่ที่ 6.บ้านแสงอรุณ	ถนนลูกรัง	- - - -
หมู่ที่ 7.บ้านคลองขนาน	ลักษณะการตั้งบ้านเรือน	■
หมู่ที่ 8.บ้านกลางใหม่	ปลูกไม้ผล	*
หมู่ที่ 9.บ้านแสงทอง	ยางพารา	≡

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วนิชย์ จำรูญกุล (2540) ได้แนะนำให้ปลูกยางชำถุงขนาด 1-2 ฉัตร โดยปลูกในช่วงต้นฤดูฝนซึ่งสามารถเจริญเติบโตได้ดี มีเปอร์เซ็นต์สำเร็จในการปลูกสูงกว่าการปลูกด้วยวิธีการตัดตาในแปลง การผลิตต้นยางชำถุงคือ ต้นคอตตา ซึ่งเป็นวัสดุที่ได้จากการตัดตาม ต้นกล้ายางที่มีอายุ 6-8 เดือนด้วยแผ่นตาเขียว หลังจากตัดตาไว้ 21 วัน เมื่อเปิดพลาสติกพันตาออกแล้ว 1-2 สัปดาห์จึงทำให้การชูดอนต้นกล้ายางที่ตัดตาสำเร็จมาทำการตัดแต่งรากและตัดลำต้นเดิมเหนือรอยตัดตาประมาณ 5 ซม.

ศูนย์วิจัยยางจะเขิงเทรา (2532) สรุปการศึกษาการกรีดยางและข้อปฏิบัติไว้ว่าความสูงของรอยกรีด 150 เซนติเมตร รอยกรีดเอียง 30 เซนติเมตร องศาของลำต้นไม่ต่ำกว่า 50 เซนติเมตร ระยะจากร่องรองรับน้ำยางถึงปากถ้วยประมาณ 10 เซนติเมตร มีหลักในการพิจารณา คือกรีดให้ได้น้ำยางให้มากที่สุด ทำความเสียหายให้กับต้นยางน้อยที่สุด กรีดให้ได้ระยะเวลานานที่สุดประมาณ 25-30 ปี เวลา 1 เดือนจะหมดเปลือกประมาณ 2-5 เซนติเมตร ใช้เวลากรีด 5 ปี ความยาวกรีดครั้งต้นสามารถตัดท่อน้ำยางได้มากทำให้ได้น้ำยางปริมาณมากไม่ควรกรีดยางต้นยางเป็ยก มีดกรีดยางควรลับให้คมอยู่เสมอและควรทำการกรีดยางในตอนเช้าไม่ควรกรีดถึงเนื้อเจริญ กรีดเปลือกหนาประมาณ 1.7-2.0 มิลลิเมตร ควรหยุดการกรีดเมื่อผลัดใบหรือเป็นโรค ก่อนกรีดควรทำความสะอาดถ้วยรองรับน้ำยางทุกครั้ง

ฉกรรจ์ แสงรักษาวงศ์ และคณะ (2527 : 1-2) ได้ทำการสำรวจสวนยางพาราการสงเคราะห์ในช่วงระหว่างเดือนตุลาคม 2524 ถึงมีนาคม 2525 ในท้องที่ 15 จังหวัดที่มีการปลูกยางหนาแน่น โดยใช้ประชากรในการศึกษาจำนวน 405 ราย สรุปได้ดังนี้ คือ ผลการสำรวจต้นยาง 29,924 ต้น ในสวนสงเคราะห์ 405 ราย ซึ่งส่วนใหญ่เลือกใช้ต้นคอตตาเป็นวัสดุปลูกปรากฏว่าขนาดของต้นยางในแต่ละจังหวัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ขนาดต้นยางจังหวัดกระบี่โตดีที่สุด ในขณะที่ขนาดของต้นยางจังหวัดตราดเล็กที่สุด เจ้าของสวนส่วนใหญ่ปลูกยางพันธุ์ PB 5/51 รองลงมาได้แก่ RRIM 600 และ GT 1 ตามลำดับ ทั้ง 3 พันธุ์มีขนาดของต้นไม่แตกต่างกัน ต้นยางที่มีขนาดเปิดกรีดได้มีเพียงร้อยละ 38.57 ของต้นยางทั้งหมดเท่านั้น แต่มีเจ้าของสวนประมาณครึ่งหนึ่งที่เปิดกรีดแล้วโดยขนาดของต้นไม่ได้มาตรฐาน และการสิ้นเปลืองเปลือกเฉลี่ย 4.70 เซนติเมตร/เดือน เจ้าของสวนส่วนใหญ่กรีดยางระบบหนึ่งในสามของลำต้น กรีดทุกวัน และปลูกพืชในสวนยาง แต่ขนาดของต้นใกล้เคียงกับสวนที่ไม่ปลูกพืชคลุม การกำจัดวัชพืช จำนวนเจ้าของสวนที่กำจัดวัชพืชอย่างสม่ำเสมอ ใกล้เคียงกับการกำจัด นาน ๆ ครั้ง จากเหตุดังกล่าวเป็นผลทำให้ขนาดของต้นยางสวนสงเคราะห์ยังไม่ได้มาตรฐาน สาเหตุเกิดจากการปฏิบัติของเจ้าของสวนมากกว่าสาเหตุจากพันธุ์ยาง และสภาพพื้นที่ของจังหวัดที่ปลูกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยาง นอกจากนี้เจ้าของสวนยางยังกรีดยางหักโหม การปฏิบัติเช่นนี้มีผลกระทบต่อผลผลิตและความเจริญเติบโตของต้นยางหลังเปิดกรีด และต้องปลูกแทนซ้ำก่อนระยะเวลาอันสมควร

แนะนำการเปิดกรีด

1. ต้องเปิดกรีดต้นยางที่เจริญเติบโต มีเส้นรอบวงมากกว่า 50 ซม. ที่ระดับความสูง 75 ซม. สำหรับต้นกล้า และสูง 150 ซม. สำหรับต้นติดตา
2. สวนยางที่จะทำการเปิดกรีดได้ต่อเมื่อมีต้นยางที่ได้ขนาดเปิดกรีดแล้วไม่ต่ำกว่า 70 เปอร์เซ็นต์
3. การเปิดกรีดต้นยางต้องเปิดกรีดจากซ้ายบนลงมาขวาล่าง ทำมุมกับแนวระดับ 30 องศา สำหรับต้นกล้า และ 30-35 องศา สำหรับต้นติดตา เพื่อตัดท่อน้ำยางได้มากที่สุด
4. มีดกรีดยางต้องลับให้คมอยู่เสมอ มิฉะนั้นจะทำให้เยื่อเจริญเป็นแผล น้ำยางจะเสียหายได้ในเวลากรีดยาง
5. การเปิดกรีดบนควนเขาที่ทำขั้นบันได ควรตัดด้วยยางหันไปตามขั้นบันไดเพื่อสะดวกในการปฏิบัติงาน

การเปิดกรีดนั้น ไม่สามารถทำได้ทุกฤดูกาล เพราะฤดูผลัดใบนั้นต้นยางอยู่ในระยะพักตัว หากทำการเปิดกรีดในขณะนี้จะทำให้ต้นยางได้รับความกระทบกระเทือน ฤดูกาลที่เหมาะสมคือ ฤดูกาลหลังจากที่ต้นยางผลัดใบ

สำหรับขนาดต้นยางที่จะทำการเปิดกรีดนั้น ต้นกล้าจะต้องมีเส้นรอบต้นมากกว่า 50 ซม. ตรงระดับความสูง 75 ซม. จากพื้นดิน และเปิดกรีดให้เอียงจากซ้ายไปขวาทำมุม 30 องศา กับแนวขนานพื้นดิน

สำหรับต้นติดตานั้น เปิดกรีดตรงระดับความสูง 150 ซม. จากพื้นดิน เหตุที่แนะนำเช่นนี้ เพราะความหนาของเปลือกตั้งแต่รอยติดตาขึ้นไปจนถึงคบกเกือบจะเท่ากัน น้ำยางตรงที่สูง 150 ซม. จากพื้นดินไม่ต่างกันที่โคนต้นเท่าใด การเริ่มกรีดในที่สูงจะกรีดได้นานหลายปีกว่าจะถึงโคนต้น ในการเปิดกรีดให้เอียงจากซ้ายไปขวาทำมุม 30-38 องศา กับแนวขนานพื้นดิน เพราะปกติเปลือกต้นติดต้ามักจะบางกว่าต้นที่ปลูกด้วยเมล็ด ทางไหลของน้ำยางจึงแคบกว่าจึงกรีดให้ชันขึ้น น้ำยางจะได้ไหลลงด้วยได้เร็ว มิฉะนั้นจะล้นไหลเลอะออกนอกรอยกรีด

ต้นที่ปลูกด้วยเมล็ด เปลือกของต้นหนามากเฉพาะตรงโคนต้น แต่เหนือขึ้นไปจะค่อย ๆ บางและท่อของน้ำยางก็น้อยลงด้วย จึงต้องเริ่มกรีดในระยะต่ำไปก่อน แต่ถ้ากรีดตรงใกล้พื้นดินจะกรีดได้ไม่นานเท่าใดก็ถึงพื้นดิน ต้องเปลี่ยนหน้ากรีด และหากจะกรีดให้น้ำยางออกมากเกินไปในระยะเริ่มต้นจะเป็นอันตรายแก่ต้นยาง จึงแนะนำให้กรีดที่ 75 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเปิดกริดเร็วกว่ากำหนด ตรงบริเวณที่มีเส้นรอบวงน้อยกว่า 50 ซม. จะได้ผลประโยชน์เร็วขึ้น การเปิดกริดตามปกติ (50 ซม.) จะมีความสามารถในการให้ผลผลิตสูงกว่า และผลผลิตที่ได้รับสามารถชดเชยกับผลผลิตที่เสียไป เมื่อเปิดกริดเร็วกว่ากำหนดได้และการเปิดปกตินี้จะไม่ทำให้เป็นอันตรายต่อต้นยางอีกด้วย

งานง ไชยโชติ (2526 : 25) ได้ทำการศึกษาข้อมูลจากชาวสวนยางที่พื้นที่การสงเคราะห์ จำนวน 107 คน ในตำบลป่าคลอก อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต พบว่าเทคโนโลยีที่ชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความรู้ คือ อัตราปุ๋ยเคมี วิธีการกำจัดวัชพืช การทำเครื่องหมายรอยกริด และความลาดเอียงของรอยกริด ระบบกริด การใช้เครื่องกรองน้ำยาง การทำยางแผ่น ส่วนเทคโนโลยีที่ชาวสวนยางส่วนมากไม่รู้ ได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี วิธีการป้องกันกำจัดโรคหน้ำยาง วิธีการรักษาโรคเปลือกแห้ง และชนิดของกรดที่ใช้ทำยางแผ่นและได้สรุปเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีของชาวสวนยางเอาไว้ว่า ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผลผลิตจากสวนที่ใช้เทคโนโลยีที่แนะนำ และที่ไม่ใช่เป็นรายเทคโนโลยี ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยดังกล่าว สำหรับการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า การใช้ระบบการกริดที่แนะนำมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลผลิตยาง แต่เทคโนโลยีชนิดอื่นไม่ใช่ความสัมพันธ์กับผลผลิตยาง การใช้เทคโนโลยีเกี่ยวกับเครื่องกรองน้ำยาง น้ำหนักและความหนาของแผ่นยาง ปรากฏว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพยางสูงมาก

บทที่ 3 วิธีการศึกษา

(Research methodologies)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) คือครัวเรือนของกลุ่มเกษตรกรที่มีอาชีพการผลิตยางพาราในพื้นที่ ตำบลบ้านท่าเนียน อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีจำนวนทั้งสิ้น 1,213 ครัวเรือน

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษานี้มาจากเกษตรกรหัวหน้าครอบครัวที่มีอาชีพผลิตยางพาราในพื้นที่ ตำบลบ้านท่าเนียน อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 122 ครัวเรือน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษานี้ประชากรทั้งหมดมีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ เป็นเกษตรกรผู้ทำสวนยางพาราในพื้นที่ ตำบลท่าเนียน อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี การกำหนดขนาดของตัวอย่างโดยใช้ขนาดร้อยละ 10 จากประชากรทั้งหมด 1,213 ครัวเรือน ได้ขนาดตัวอย่างประมาณ 122 ครัวเรือนจากหมู่บ้านทั้งหมด 9 หมู่บ้าน โดยหมู่บ้านละ 14 ครัวเรือนจากนั้นทำการเก็บตัวอย่างโดยการเก็บตัวอย่างแบบสุ่มแบบบังเอิญ คือ เมื่อพบประชากรในพื้นที่ศึกษาจะดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลด้วยเครื่องมือที่สร้างขึ้น

ซึ่งแนวทางการกำหนดขนาดตัวอย่างเสนอโดย กรมส่งเสริมการเกษตร, (2528) ดังนี้

จำนวนประชากร	เปอร์เซ็นต์ของขนาดตัวอย่าง
< 50	80%
50 – 99	> 50% แต่ < 80%
100 – 999	25%
1,000 – 9,000	10%
≥ 10,000	1%

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร (2528)

เครื่องมือและการทดสอบเครื่องมือในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามลักษณะคำถามปลายเปิดและคำถามปลายเปิด (Closed Question) ข้อมูลทำการเก็บในครั้งนี้อย่างแบ่งเครื่องมือออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยาง

ตอนที่ 2 สภาพทางเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 รูปแบบและกระบวนการผลิตยางพาราและตลาด

ตอนที่ 4 ปัญหาบางประการของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

การทดสอบเครื่องมือในการศึกษาจะทำการทดสอบโดยคัดเลือกจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ได้คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้ จำนวน 20 รายจากเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ตำบลบ้านท่าเียน อำเภอกีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข และเก็บข้อมูลครั้งสุดท้าย

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่รวบรวมมาได้มาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้สถิติดังนี้

1. ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อคำนวณหาค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐาน สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพการผลิตยางพาราและตลาด สภาพด้านปัญหาและอุปสรรค

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X \times 100}{N}$$

กำหนดให้ X = จำนวนตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

N = จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ยทางเลขคณิต (Mean) ใช้คำนวณค่าเฉลี่ยของข้อมูลต่าง ๆ มีสูตรคือ

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{N}$$

กำหนดให้ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย

$\sum x_i$ = ผลรวมทั้งหมดของข้อมูลที่ต้องการ

N = จำนวนทั้งหมดของข้อมูล

ระยะเวลาและสถานที่ในการศึกษา

การศึกษาสภาพทั่วไปของการผลิตยางพารา ตำบลบ้านท่าเนียน อำเภอคีรีรัฐนิคม จ.สุราษฎร์ธานี ใช้เวลาในการศึกษาตั้งแต่ วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2543 ถึง 30 เมษายน 2544 มีรายงานปฏิบัติงานดังนี้

ตารางที่ 2 ระยะเวลาในการดำเนินงาน

แผนการดำเนินงาน	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.
1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและการวางแผน	_____	_____	_____	_____	_____	_____
2. การจัดทำโครงการศึกษา	_____	_____	_____	_____	_____	_____
3. การจัดทำแบบสอบถาม และประเมิน	_____	_____	_____	_____	_____	_____
4. ความเที่ยงตรง	_____	_____	_____	_____	_____	_____
5. เก็บข้อมูลภาคสนาม	_____	_____	_____	_____	_____	_____
6. ประเมินผลและวิเคราะห์ข้อมูล	_____	_____	_____	_____	_____	_____
7. สรุปผลการศึกษา	_____	_____	_____	_____	_____	_____
8. เขียนรายงานและจัดพิมพ์	_____	_____	_____	_____	_____	_____

งบประมาณการศึกษา

1. งบประมาณในการหาข้อมูลเพื่องานวิจัย	250	บาท
2. งบประมาณในการทำเครื่องมืองานวิจัย	300	บาท
3. งบประมาณในการเดินทาง	500	บาท
4. งบประมาณในการจัดทำเอกสาร	800	บาท
รวมงบประมาณทั้งหมด	1,850	บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลและวิจารณ์ผลการวิจัย

(Results and discussion)

ผลการศึกษาสภาพทั่วไปของการผลิตยางพาราในพื้นที่ตำบลบ้านท่าเนียบอำเภอคีรีรัฐนิคม จ.สุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2543 จำนวน 122 ราย ซึ่งทำการสำรวจและรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีตามแบบสอบถามจากผู้ทำสวนยางพารา ผลการศึกษานี้ได้แบ่งแยกนำเสนอเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาสภาพพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยาง

ตอนที่ 2 สภาพของเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 รูปแบบและกระบวนการผลิตยางพาราและตลาด

ตอนที่ 4 ปัญหาบางประการของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

ตอนที่ 1 ศึกษาสภาพพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยาง

ที่ได้จากการศึกษานี้ ประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ (ตารางที่ 3) ที่สำคัญได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน

1.1 เพศ พบว่าเกษตรกรเป็นเพศชาย 82 คน คิดเป็นร้อยละ 67.21 และเป็นเพศหญิง 40 คน คิดเป็นร้อยละ 32.79

1.2 อายุ พบว่าเกษตรกรมีอายุช่วง 15-25จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.56 ช่วง 26-35 จำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 16.39 ช่วง 36-45 จำนวน 62 คนคิดเป็นร้อยละ 50.82 ช่วง 46 – 55 จำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 20.13 ช่วง 56-65 จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 4.10

1.3 ศาสนา พบว่าเกษตรกรนับถือศาสนาพุทธจำนวน 122 คนคิดเป็นร้อยละ 100

1.4 ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่าเกษตรกรจบ ป.4 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 29.51 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 19.67 จบปริญญาตรี 18 คนคิดเป็นร้อยละ 17.75 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 17 คนคิดเป็นร้อยละ 15.93 จบประถมศึกษาปีที่ 5-7 13 คนคิดเป็นร้อยละ 10.66 จบประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 9 คนคิดเป็นร้อยละ 7.38 จบต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.46 และไม่ได้รับการศึกษาเป็นจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.64

1.5 สถานภาพสมรส พบว่าเกษตรกรที่แต่งงานแล้ว 101 คนคิดเป็นร้อยละ 82.79 เป็นม่าย 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.64 และสถานภาพโสด 19 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 15.57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 จำนวนสมาชิกภายในครอบครัว พบว่าสมาชิกภายในครอบครัวเฉลี่ย 5 คน มีบุตรแล้ว จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 77.05 ไม่มีบุตร 28 คน คิดเป็นร้อยละ 22.95 และครอบครัวที่มีบุตรแล้วเฉลี่ย 2 คนต่อ 1 ครอบครัว

ตารางที่ 3 แสดงสภาพพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยาง

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
1.1 เพศ		
ชาย	80	65.57
หญิง	42	34.43
รวม	122	100.00
1.2 อายุ (ปี)		
15 – 25	8	6.56
26 – 35	20	16.39
36 – 45	62	50.82
46 – 55	27	22.13
56 – 65	5	4.10
รวม	122	100.00
1.3 ศาสนา		
พุทธ	122	100.00
1.4 ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	2	1.64
ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	3	2.46
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3	17	13.93
ปริญญาตรี	18	14.75
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 7	13	10.86
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6	24	19.67
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	36	29.51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
อื่นๆ	9	7.38
รวม	122	100.00
1.5 สถานภาพสมรส		
แต่งงาน	101	82.79
ม่าย	2	1.62
โสด	19	15.57
รวม	122	100.00
1.6 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 5คน/ครัวเรือน		
มีบุตร	94	77.05
ไม่มีบุตร	28	22.95
รวม	122	100.00

ตอนที่ 2 สถานภาพทางเศรษฐกิจ

ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ (ตารางที่ 4) ที่สำคัญได้แก่ อาชีพหลัก อาชีพที่ทำรายได้มาสู่ครอบครัวมากที่สุดในรอบปีที่ผ่านมา พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด พื้นที่ปลูกยางพาราที่กำลังให้ผลผลิต รายได้สุทธิจากการทำสวนยางพาราในรอบปีที่ผ่านมา ในปัจจุบันรายได้ของท่านใช้จ่ายในส่วนไหนมากที่สุด ท่านคิดว่ารายได้ของท่านปัจจุบันเป็นอย่างไร อาชีพการทำสวนยางพารามีส่วนช่วยทำให้ฐานครอบครัวดีมาน้อยเพียงใด

2.1 อาชีพหลัก พบว่าเกษตรกรทำเกษตรกรรม 84 คนคิดเป็นร้อยละ 68.85 อาชีพรับจ้าง 10 คนคิดเป็น ร้อยละ 8.2 รับราชการ 10 คนคิดเป็นร้อยละ 8.2 ค้าขาย 16 คนคิดเป็นร้อยละ 13.11 และมีอาชีพอื่นที่นอกเหนือจากที่กล่าวมีทั้งเป็นแม่บ้านและธุรกิจส่วนตัวจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.64

2.2 อาชีพที่ทำรายได้มาสู่ครอบครัวมากที่สุดในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าเกษตรกรที่ทำสวนยางพาราจำนวน 111 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 90.98 ทำนา 2 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 1.64 และอาชีพเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อื่นนอกเหนือจากนี้มีทั้งด้านค้าขาย รับซื้อของเก่า ทำสวนทุเรียน จำนวน 9 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 7.38

2.3 พื้นที่ที่ทำการเกษตรทั้งหมด พบว่าเกษตรกรมีพื้นที่เฉลี่ย 48.73 ไร่

2.4 พื้นที่ที่ปลูกยางพาราที่กำลังให้ผลผลิต พบว่าเกษตรกรมีพื้นที่ปลูกยางพาราอยู่ในช่วง 5 – 50 ไร่ จำนวน 100 ครัวเรือนหรือคิดเป็นร้อยละ 81.97 อยู่ในช่วง 51- 96 ไร่ จำนวน 3 คนคิดเป็น ร้อยละ 2.45 อยู่ในช่วง 97-142 ไร่จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.56 อยู่ในช่วง 143-108 ไร่ จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 4.20 อยู่ในช่วง 109-234 ไร่ จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 4.92

2.5 รายได้สุทธิจากการทำสวนยางพาราในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าเกษตรกรมีรายได้สุทธิอยู่ในช่วง 5,000-41,999 จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 61.48 ในช่วง 42,000-78,999 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 29.51 ในช่วง 79,000-115,999 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.10 ในช่วง 116,000-152,999 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.91

2.6 รายได้ที่ได้มาเกษตรกรนำไปใช้ในชีวิตประจำวันคิดเป็นร้อยละ 34.75 ใช้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียนบุตรคิดเป็นร้อยละ 28.85 ใช้จ่ายหนี้สินที่มีอยู่คิดเป็นร้อยละ 16.52 นำไปลงทุนคิดเป็นร้อยละ 11.44 และนำไปใช้จ่ายทางด้านสังคมคิดเป็นร้อยละ 25.41

2.7 รายได้ที่ได้พบว่าเกษตรกรที่มีรายได้ดีมากจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.82 รายได้ดีพบจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.74 พอกินพอใช้จำนวน 83 คนคิดเป็นร้อยละ 68.03 รายได้ไม่เพียงพอพบ 31 คนคิดเป็นร้อยละ 25.41

2.8 รายได้ที่ได้พบว่าทำให้เกษตรกรจำนวน 56 คนคิดเป็นร้อยละ 49.90 มีฐานะดีพอสมควรยังไม่ดีเท่าที่ควร 41 คนคิดเป็นร้อยละ 33.61 ก่อนข้างดี 19 คนคิดเป็นร้อยละ 15.57 และดีขึ้นมากเพียง 6 คนคิดเป็นร้อยละ 4.92

ตารางที่ 4 แสดงสภาพของเศรษฐกิจ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
(n = 122)		
2.1 อาชีพหลัก		
เกษตรกรรวม	84	68.85
รับจ้าง	10	8.20
รับราชการ	10	8.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
ค้าขาย	16	13.11
อื่น ๆ (แม่บ้าน, ธุรกิจส่วนตัว)	2	1.64
รวม	122	100.00
2.2 อาชีพที่ทำรายได้สูงสุด		
สวนยางพารา	111	90.98
ทำนา	2	1.64
สวนผัก	-	-
เลี้ยงสัตว์	-	-
อื่น ๆ (รับซื้อของเก่า, ค้าขาย, สวนทุเรียน)	9	7.38
รวม	122	100.00
2.3 พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด		
5 – 50	102	83.60
51 – 96	5	4.1
97 – 142	5	4.1
143 – 188	5	4.1
189 – 234	5	4.1
รวม	122	100.00
2.4 พื้นที่ปลูกยางพาราที่กำลังให้ผลผลิต (ไร่)		
5 – 50	100	81.97
51 – 96	3	2.45
97 – 142	8	6.56
143 – 188	5	4.10
189 – 234	6	4.92
รวม	122	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
2.5 รายได้สุทธิในรอบปี พ.ศ.2543		
5,000 – 41,999	75	61.48
42,000– 78,999	36	29.51
79,000 – 115,999	5	4.10
116,000 – 152,999	6	4.91
รวม	122	100.00
2.6 รายได้ใช้ไปในส่วนของอะไรมากที่สุด (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)		
ค่าศึกษาเล่าเรียนบุตร	61	25.85
ค่าใช้จ่ายทางด้านสังคม	27	11.44
ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของครอบครัว	82	34.75
ซดใช้หนี้สินที่มีอยู่	39	16.52
นำไปลงทุน	27	11.44
รวม	236	100.00
2.7 ท่านคิดว่ารายได้ของท่านปัจจุบันเป็นอย่างไร		
ไม่เพียงพอ	31	25.41
ดี	7	5.74
พอกินพอใช้	83	68.03
ดีมาก ๆ	1	0.82
รวม	122	100.00
2.8 อาชีพการทำสวนขางมีส่วนช่วย		
ดีขึ้นมาก	6	4.92
ค่อนข้างดี	19	15.57
ดีพอสมควร	56	45.90
ยังไม่ดีเท่าที่ควร	41	33.61
รวม	122	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 รูปแบบและกระบวนการผลิตยางพาราและตลาด

3.1 สถานภาพการผลิตยางพารา

ทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพาราส่วนใหญ่ได้มาจาก ปัจจุบันยางพาราทำนมมีทั้งหมดกี่รุ่น ท่านเริ่มเปิดกรีตหน้ายางเมื่ออายุกี่ปี ระบบการกรีตยางของท่านถือหลักตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำมากน้อยเพียงไร พันธุ์ยางพาราที่นิยมปลูก ท่านปลูกยางด้วยวิธีใด ท่านปลูกพืชคลุมในสวนยางของท่านหรือไม่ ถ้าท่านปลูกพืชคลุมท่านใช้พืชคลุมชนิดใด ถ้าท่านปลูกพืชคลุมท่านใส่ปุ๋ยให้กับพืชคลุมหรือไม่ ถ้าท่านใส่ปุ๋ยพืชคลุม ท่านใส่ปุ๋ยชนิดใด ท่านกำจัดวัชพืชในสวนยางหรือไม่ ท่านกำจัดวัชพืชโดยวิธีใด ถ้าท่านใช้สารเคมีใช้สารเคมีชนิดใด ท่านใส่ปุ๋ยสวนยางหรือไม่ ถ้าท่านใส่ปุ๋ย ใช้ปุ๋ยชนิดใด (ตารางที่ 5)

3.1.1 ทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา พบว่าเกษตรกรจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 40.98 ใช้ทุนตัวเอง ทุนจากกองทุนสงเคราะห์และทุนส่วนตัว จำนวน 32 คนคิดเป็นร้อยละ 26.23 กองทุนสงเคราะห์เพียงอย่างเดียว จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 22.13 และกู้จากสหกรณ์การเกษตรจำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 10.66

3.1.2 สวนยางพาราของเกษตรกร พบว่าเกษตรกรที่มียางพารา 2 รุ่น จำนวน 58คน คิดเป็นร้อยละ 47.54 มี 1 รุ่น จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 36.06 มี 3 รุ่น จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16.40

3.1.3 เกษตรกรเริ่มเปิดกรีตหน้ายางเมื่ออายุ 7 ปี จำนวน 70 คนคิดเป็นร้อยละ 57.38 และ 7 ปีครึ่ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16.39 และ 6 ปีจำนวน 17 คนคิดเป็นร้อยละ 13.69 เปิดกรีตตอน 6 ปีครึ่ง จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 12.30

3.1.4 ระบบการกรีตยางถือหลักคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ พบว่าเกษตรกรปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 12.30 ปฏิบัติตามเล็กน้อยจำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 18.03 ปฏิบัติตามพอสมควร จำนวน 57 คนคิดเป็นร้อยละ 46.72 ปฏิบัติตามโอกาสและการใช้เงินจำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ 22.95

3.1.5 พันธุ์ยางพาราที่นิยมปลูก พบว่าเกษตรกรจำนวน 122 คนคิดเป็นร้อยละ 100 นิยมปลูก ยางพันธุ์ RRIM 600

3.1.6 ปลูกยาง พบว่าเกษตรกรปลูกยางโดยวิธี ปลูกด้วยเมล็ดพันธุ์หรือต้นกล้าพันธุ์พื้นเมืองแล้วตัดตาพันธุ์ดีในปีถัดไปจำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 14.75 ปลูกด้วยต้นยางชำถุงจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 50.82 ปลูกด้วยต้นตอตาจำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 34.45

3.1.7 การปลูกคลุมในสวนยาง พบว่าเกษตรกรที่ปลูกพืชคลุมจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 50.82 ไม่ปลูกจำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 49.18

พืชคลุมที่ปลูกพบว่าเกษตรกรปลูกเซนโตรซีมา 37 คนคิดเป็นร้อยละ 59.68 เพอราเรีย 9 คนคิดเป็นร้อยละ 14.52 คาโลโปโตเนียม 11 คนคิดเป็นร้อยละ 17.74 อื่น ๆ คือ เช่น ถั่วคลุมจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 8.06

3.1.8 การใส่ปุ๋ยพืชคลุม พบว่าเกษตรกรใส่ปุ๋ยจำนวน 32 คนคิดเป็นร้อยละ 51.61 ไม่ใส่ปุ๋ยจำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ 48.39

3.1.9 การกำจัดวัชพืชในสวนยาง พบว่าเกษตรกรกำจัดวัชพืชจำนวน 113 คนคิดเป็นร้อยละ 92.62 ไม่กำจัด 9 คนคิดเป็นร้อยละ 7.38

การกำจัดวัชพืช พบว่าเกษตรกรใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช จำนวน 109 คนคิดเป็นร้อยละ 96.46 ไม่ใช้สารเคมี 4 คนคิดเป็นร้อยละ 3.54

สารเคมีที่กำจัดวัชพืช พบว่าเกษตรกรใช้ไกลโฟเสทจำนวน 109 คนคิดเป็นร้อยละ 100

3.1.10 การใส่ปุ๋ยในสวนยางพาราพบว่าเกษตรกรใส่ปุ๋ยในสวนยางจำนวน 114 คนคิดเป็นร้อยละ 93.44 ไม่ใส่ปุ๋ย 8 คนคิดเป็นร้อยละ 6.56

ใส่ปุ๋ยพบว่าเกษตรกรใช้ปุ๋ยสูตร 15 – 0 – 8 จำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 19.30 ปุ๋ยสูตรอื่น 6 คนคิดเป็นร้อยละ 5.27 ปุ๋ยเม็ดสูตร 15 – 7 – 18 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 75.43

ตารางที่ 5 แสดงรูปแบบและกระบวนการผลิตยางพาราและตลาด

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
3.1.1 ทูนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา		
กองทุนสงเคราะห์ทำสวนยาง	27	22.13
ทุนส่วนตัว	50	40.98
กู้จากสหกรณ์	13	26.23
กองทุนสงเคราะห์และทุนส่วนตัว	32	26.23
รวม	122	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
3.1.2 ปัจจุบันสวนยางพาราทำนมมีกี่รุ่น		
1 รุ่น	44	36.06
2 รุ่น	58	47.54
3 รุ่น	20	16.40
4 รุ่น	-	-
รวม	122	100.00
3.1.3 เริ่มเปิดกรีดยางหน้ายางเมื่อมีอายุ		
6 ปี	17	13.93
6 ปี $\frac{1}{2}$	15	12.30
7 ปี	70	57.38
7 ปี $\frac{1}{2}$	20	16.39
รวม	122	100.00
3.1.4 ระบบการกรีดยางถือหลักคำแนะนำของเจ้าหน้าที่		
ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด	15	12.30
ปฏิบัติตามเล็กน้อย	22	18.03
ปฏิบัติตามพอสมควร	57	46.72
ปฏิบัติตาม โอกาสและการใช้เงิน	28	22.95
รวม	122	100.00
3.1.5 พันธุ์ยางพาราที่นิยมปลูก		
RRIM 600	122	100.00
3.1.6 ปลูกยางด้วยวิธี		
ปลูกด้วยเมล็ดพันธุ์หรือต้นกล้า	18	14.75
ปลูกด้วยต้นยางชำถุง	62	50.82
ปลูกด้วยต้นติดตา	42	34.43
รวม	122	100.00

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
3.1.7 การปลูกพืชคลุมดินในสวนยาง		
ปลูก	62	50.82
ไม่ปลูก	60	49.18
รวม	122	100.00
พืชคลุม		
เซนโตซิมา	37	59.68
เพอราเรีย	9	14.52
คาโปโลโตเนียม	11	17.74
อื่น ๆ (ถั่วคลุม)	5	8.06
รวม	62	100.00
3.1.8 ใส่ปุ๋ยให้แก่พืชคลุมหรือไม่		
ใส่	32	51.61
ไม่ใส่	30	48.39
รวม	62	100.00
3.1.9 การกำจัดวัชพืชในสวนยาง		
กำจัด	113	92.62
ไม่กำจัด	9	7.38
รวม	122	100.00
กำจัดวัชพืชวิธี		
ใช้สารเคมี	109	96.46
ไม่ใช้สารเคมี	4	3.54
รวม	113	100.00
สารเคมีชนิดใด		
พาราควอท	-	-
กาลาบอน	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ทางวิชาการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
ไกลโฟเสท	109	100
อื่น ๆ	-	-
รวม	109	100.00
3.1.10 การใส่ปุ๋ยในสวนยาง		
ใส่	114	93.44
ไม่ใส่	8	6.56
รวม	122	100.00
ใช้ปุ๋ยชนิด		
ปุ๋ยผสมสูตร 15-0-8	22	19.30
ปุ๋ยสูตรอื่น ๆ	6	5.27
ปุ๋ยเม็ดสูตร 15-7-8	86	75.43
ปุ๋ยชนิดอื่น	-	-
รวม	122	100.00

3.2 การกรีดยาง

ท่านใช้ระบบกรีดยางแบบใด ท่านใช้มีดกรีดยางแบบใด ขนาดของงานของท่านคือลักษณะการใช้แรงงานในช่วงการกรีดยางและการแปรรูป การกรีดยางท่านใช้เวลาต้นละกี่วินาที

ช่วงเวลาในการกรีดยางของท่านคือ การตั้งต้นกรีดยางหรือการเปิดกรีดยางเป็นจำนวนมากมีการทำอะไรก่อน จำนวนที่กรีดยางได้ในรอบปี ผลผลิตยางในรอบปี พ.ศ. 2543จำนวน ท่วงลวดแฉวนรอง ถ้วยน้ำยางเป็นแบบใด ถ้วยรองน้ำยางเป็นแบบใด ในการทำยางแผ่นท่านรักษาความสะอาดมากน้อยเพียงใด ในการทำยางแผ่นท่านรักษาความสะอาดมากน้อยเพียงไร

ท่านกรองน้ำยางก่อนนำไปทำยางแผ่นหรือไม่ ถ้าท่านกรองน้ำยาง ท่านทำอะไร ท่านใช้สารชนิดใดมวนการทำยางแผ่น ระบุเหตุผลที่ท่านเลือกใช้กรดของท่าน แหล่งที่ท่านซื้อสารมาใช้ ค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อกรดเป็นจำนวนเงินท่านหวดยางแผ่นของท่านด้วยอะไร การนำยางแผ่นเข้าเครื่องรีดยางเรียบก็ครั้งก่อนเข้าเครื่องรีดดอก ยางแผ่นดิบของท่านมีน้ำหนักเท่าใด (ตารางที่ 6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1 ระบบการกรีดยางพารา พบว่าเกษตรกรที่ใช้วิธีกรีดยางครั้งต้นทุกวันจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.30 กรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 22.13. กรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 12.30 ระบบอื่น เช่น กรีดยางครั้งต้น 3 วันเว้นวันและกรีดยางครั้งต้นวันเว้น 2 วันเว้นวัน 65 คนคิดเป็นร้อยละ 53.27

3.2.2 ขนาดของงานที่กรีดยาง พบว่าเกษตรกรใช้มีดกรีดยางแบบขอจำนวน 122 คนคิดเป็นร้อยละ 100

3.2.3 ขนาดของงานที่กรีดยางพบว่าเกษตรกรกรีดยางได้ในช่วง 201-350 ต้น /คน/วัน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.02 ช่วง 351-400 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.17 ช่วง 401-450 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 ช่วง 451-500จำนวน 56 คนคิดเป็นร้อยละ 56.56 อื่นๆคือช่วง 700 ,800,1500 จำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 19.67

3.2.4 ลักษณะการใช้แรงงานในช่วงการกรีดยางและแปรรูปพบว่าเกษตรกรจ้างแรงงานจ้างอย่างเดียว จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.84 จ้างคนในลักษณะแบ่งปัน 38 คนคิดเป็นร้อยละ 31.14 ใช้แรงงานภายในครอบครัว 72 คน คิดเป็นร้อยละ 59.02

3.2.5 การใช้เวลาในการกรีดยาง พบว่าเกษตรกรกรีดยางช่วง 10.20 วินาที จำนวน 74 คนคิดเป็นร้อยละ 60.65 ช่วง 31.40 วินาที จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.82 ช่วง 21.30 วินาที จำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ 30.33 ช่วง 41-50วินาทีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.38 มากกว่า 50 วินาที 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.82

3.2.6 การใช้เวลาในการกรีดยางพบว่าเกษตรกรกรีดยางช่วงเวลา 00.00-02.00 นาฬิกา จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 45.08 ช่วงเวลา 03.00-05.00 นาฬิกา จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 33.60 ช่วงเวลา 06.00-08.00 นาฬิกา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.63 อื่นๆคือเวลานอกจากเวลานี้ 12.00-03.00 นาฬิกา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.66

3.2.7 การตั้งต้นกรีดยางเกษตรกรที่ใช้ไม้แบบวัดก่อนจำนวน 57 คนคิดเป็นร้อยละ 46.72 ไม้ไซไม้แบบจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 53.28 แต่ใช้กะประมาณด้วยสายตา

3.2.8 จำนวนที่กรีดยางในรอบปีเฉลี่ย 170 วัน

3.2.9 ผลผลิตยางในรอบปีเฉลี่ย 690 กิโลกรัม/ไร่

3.2.10 ห่วงลวดแขวนรองถ่วงน้ำยางเกษตรกรที่ใช้แบบบิดลวดให้เป็นห่วงแล้วตัดปลายลวดทั้งสองข้างสำหรับมัดต้นยาง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 20.49 เอาลวดมาขุดหรือหักไปมาเป็นเข็มขัดสปริงจำนวน 970 คน คิดเป็นร้อยละ 97.51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.11 ถ้วยร่อนน้ำยางพบว่าเกษตรกรใช้ถ้วยดินเผาเคลือบภายในจำนวน 107 คน คิดเป็น ร้อยละ 87.70 ใช้ถ้วยกระเบื้อง 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.38 ถ้วยอลูมิเนียม 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.82 ถ้วยพลาสติกจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1

3.2.12 การรักษาความสะอาดในการทำยางแผ่น พบว่าเกษตรกรจำนวน 76 คน คิดเป็น ร้อยละ 62.30 รักษาความสะอาดมาก จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 30.33 ไม่ค่อยเอาใจใส่มากนัก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.37 ไม่รักษาความสะอาดในการทำยางแผ่น

3.2.13 การกรองน้ำยางก่อนการนำไปทำยางแผ่น พบว่าเกษตรกรจำนวน 106 คน คิดเป็น ร้อยละ 86.89 กรองน้ำยางจำนวน 10 คนคิดเป็น ร้อยละ 8.20 ไม่กรอง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.91 ไม่แน่นอนในการกรองน้ำยาง

3.2.14 การกรองน้ำยางพบว่าเกษตรกร จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 40.98 ใช้ตะแกรง ชั้นเดียวลวดเบอร์ 40 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 22.95 ใช้ตะแกรงสองชั้นลวดเบอร์ 40/60 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ใช้ตะแกรงลวดเบอร์ 40 สองชั้น จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.57 ใช้ตะแกรงชั้นเดียวเบอร์ 60

3.2.15 การใช้สารในการทำยางแผ่น พบว่าเกษตรกรจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 73.77 ใช้กรดซัลฟูริกจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 26.23 ใช้กรดฟอร์มิก

3.2.16 การหาแหล่งที่ซื้อสาร พบว่าเกษตรกรจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 77.87 ซื้อจาก ตลาดจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 13.93 มีตัวแทนจำหน่าย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ขาย เองที่บ้าน ร้านค้าทั่วไป

3.2.17 ค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อกรดพบว่าเกษตรกรใช้จ่ายในช่วง 50-100 จำนวน 115 คนคิด เป็นร้อยละ 94.26 ช่วง 101-151 คิดเป็นร้อยละ 4.09 ช่วง 152-202 จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.64

3.2.18 การนวดยางแผ่น พบว่าเกษตรกรนวดด้วยมือจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.92 พาดด้วยไม้กลมจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 62.30 นวดด้วยไม้กลมแล้วเท้าเหยียบ 11 คน คิดเป็น ร้อยละ 9.01 อื่นๆนอกจากนี้คือ ใช้เหล็กกลม จำนวน 29 คนคิดเป็น ร้อยละ 23.77

3.2.19 การนำยางแผ่นเข้าเครื่องรีดยางเรียบพบว่าเกษตรกร 98 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 80.33 ผลิตยางแผ่นโดยเข้าเครื่องรีดยางเรียบจำนวน 2 ครั้ง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 นำ เข้าจำนวน 3 ครั้ง เกษตรกรจำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 3.28 และเกษตรกรจำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 1.64 นำยางเข้าเครื่องรีดจักรเรียบเพียง 1 ครั้ง

3.2.20 น้ำหนักของยางแผ่นดิบ พบว่าเกษตรกรจะผลิตน้ำยางแผ่นดิบที่มีน้ำหนัก 0.8-1.2 กิโลกรัม เป็นจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 แสดงระบบการกรีดยาง

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
3.2.1 ระบบการกรีดยาง		
กรีดยางครั้งต้นทุกวัน	15	12.30
กรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน	27	22.13
กรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน	15	12.30
ระบบอื่น(กรีดยาง 3 วันเว้น 1 วัน)	65	53.27
รวม	122	100.00
3.2.2 มีดกรีดยาง		
แบบตี	-	-
แบบขอ	122	100.00
รวม	122	100.00
3.2.3 ขนาดของงาน (ต้น/คน/วัน)		
201 – 350	11	9.02
351 – 400	10	8.19
401 – 450	8	6.56
451 – 500	56	56.56
อื่น ๆ (700,800,1500)	24	19.67
รวม	122	100.00
3.2.4 ลักษณะการใช้แรงงานในช่วงการกรีดยางและการแปรรูป		
แรงงานจ้างแบบเดี่ยว	12	9.84
จ้างคนในลักษณะแบ่งปัน	38	31.14
ใช้แรงงานภายในครอบครัว	72	59.02
อื่น ๆ	-	-
รวม	122	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
3.2.5 กรีดยางใช้เวลากรีดยาง		
10 – 20 วินาที	74	60.65
31 – 40 วินาที	1	0.82
21 – 30 วินาที	37	30.33
41 – 50 วินาที	9	7.38
มากกว่า 50 วินาที	1	0.82
รวม	122	100.00
3.2.6 ช่วงเวลาในการกรีด		
00.00 – 02.00 น.	55	45.08
03.00 – 05.00 น.	41	33.60
06.00 – 08.00 น.	13	10.66
อื่น ๆ (12.00-03.00 น.)	13	10.66
รวม	122	100.00
3.2.7 การตั้งต้นกรีดมีการทำ		
ใช้ไม้แบบวัดก่อน	57	46.72
ไม่ใช้ไม้แบบ	65	53.28
รวม	122	100.00
3.2.8 จำนวนที่กรีดในรอบปีเฉลี่ย 170 วัน		
3.2.9 ผลผลิตยางในรอบปีเฉลี่ย 690 กก./ไร่		
3.2.10 ห่วงลวดแขวนรองถ้วยน้ำยางแบบ		
ปักติดต้นยาง	-	-
ปักลวดให้เป็นห่วง	25	20.49
เอาลวดมาขุด	97	79.51
ใช้ไม้ง่าม	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
อื่น ๆ	-	-
รวม	122	100.00
3.2.11 ถ้วยรองน้ำยางแบบ		
ถ้วยดินเผาเคลือบภายใน	107	87.70
ถ้วยกระเบื้อง	9	7.38
ถ้วยอะลูมิเนียม	1	0.82
ถ้วยพลาสติก	5	4.1
อื่น ๆ	-	-
รวม	122	100.00
3.2.12 การทำยางแผ่น		
รักษาความสะอาดมาก	76	62.30
ไม่ค่อยเอาใจใส่มากนัก	37	30.33
ไม่รักษาความสะอาด	9	7.37
รวม	122	100.00
3.2.13 การกรองน้ำยางก่อนการทำยางแผ่น		
กรอง	106	86.89
ไม่กรอง	10	8.20
ไม่แน่นอน	6	4.91
รวม	122	100.00
3.2.14 การกรองน้ำยางโดยการให้ตะแกรง		
ใช้ตะแกรงลวดเบอร์ 40/2 ชั้น	25	20.5
ใช้ตะแกรงลวด 2 ชั้น เบอร์ 40/60	28	22.95
ใช้ตะแกรงลวดชั้นเดียว เบอร์ 40	50	40.98
ใช้ตะแกรงลวดชั้นเดียว เบอร์ 60	19	15.57
อื่น ๆ	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
รวม	122	100.00
3.2.15 การใช้สารในการทำยางแผ่น		
กรดซัลฟูริก	90	73.77
กรดฟอร์มิก	32	26.23
อื่น ๆ	-	-
รวม	122	100.00
3.2.16 แหล่งที่ซื้อสาร		
ตลาด	95	77.87
มีตัวแทนจำหน่าย	17	13.93
อื่น ๆ (ขายเองที่บ้าน)	10	8.2
รวม	122	100.00
3.2.16 ค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อกรด		
50 – 100	115	94.26
101 – 151	5	4.09
152 – 202	2	1.64
รวม	122	100.00
3.2.17 การนวดยางแผ่น		
นวดด้วยมือ	6	4.92
นวดด้วยไม้กลม	76	62.30
นวดด้วยไม้แล้วเอาเท้าเหยียบ	11	9.01
อื่น ๆ (นวดด้วยเหล็กกลม)	29	23.77
รวม	122	100.00
3.2.18 การนำยางแผ่นเข้าเครื่องรีดยางเรียบ		
หนึ่งครั้ง	2	1.64
สองครั้ง	98	80.33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
สามครั้ง	18	14.75
มากกว่าสามครั้ง	4	3.28
รวม	122	100.00
3.2.20 ยางแผ่นดิบมีน้ำหนัก		
0.8 – 1.2 กิโลกรัม	122	100.00
อื่นๆ	-	-
รวม	122	100.00

3.3 ด้านการตลาด

ท่านจำหน่ายผลผลิตของท่านให้กับใคร ยางแผ่นดิบที่ผลิตได้ส่วนใหญ่เป็นชั้นใด ท่านจำหน่ายผลผลิตในรูปแบบใด ท่านมีวิธีใดเพื่อการต่อรองราคาผู้รับซื้ออย่างพารา ท่านใช้ยานพาหนะอะไรไปขายผลผลิต (ตารางที่ 7)

3.3.1 การจำหน่ายผลผลิตพบว่าเกษตรกรจำนวน 53 คนคิดเป็นร้อยละ 43.44 จะขายให้พ่อค้าภายในหมู่บ้าน จำหน่ายให้กับตลาดกลางอย่างพารา จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 31.15 และจำหน่ายให้กับพ่อค้าเร่ จำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 25.41

3.3.2 ยางแผ่นดิบที่ผลิตได้พบว่าเกษตรกรจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 77.87 ผลิตยางแผ่นดิบ ยางชั้น 3 จำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 14.75 ผลิตยางชั้นที่ 2 จำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 7.38 ผลิตยางชั้นที่ 4 ออกจำหน่าย

3.3.3 การจำหน่ายผลผลิตพบว่าเกษตรกรจำนวน 105 คนคิดเป็นร้อยละ 86.06 จำหน่ายในรูปของยางแผ่นดิบ จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 8.20 จำหน่ายในรูปน้ำยางสดจำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 5.74 จำหน่ายในรูปของเศษยาง

3.3.4 วิธีการต่อรองราคาผู้รับซื้ออย่างพารา พบว่าเกษตรกรจำนวน 46 คนคิดเป็นร้อยละ 37.70 จะขายผลผลิตคราวละมากๆ จำนวน 46 คนคิดเป็นร้อยละ 37.70 ไม่ใช้วิธีใดต่อรองจำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ 23 จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์และอื่นๆนอกจากนี้ เช่นจะถามราคาก่อนและถ้าผู้ใดให้ราคาสูงกว่าจะขายคนนั้นจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.5 การใช้จ่ายพาหนะไปขายผลผลิต พบว่าเกษตรกรจำนวน 53 คนคิดเป็นร้อยละ 43.44 มีผู้มารับซื้อซื้อถึงบ้านจำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 21.31 ไปขายโดยรถจักรยานยนต์ จำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 19.67

จำหน่ายโดยรถยนต์จำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 14.75 จำหน่ายโดยรถรับจ้างและอื่น ๆ คือโดยรถเงินจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.82

ตารางที่ 7 แสดงการจำหน่ายผลผลิต

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
3.3.1 การจำหน่ายผลผลิตให้แก่		
พ่อค้าในหมู่บ้าน	53	43.44
พ่อค้าเร่	31	25.41
ตลาดกลางบางพารา	38	31.15
อื่น ๆ	-	-
รวม	122	100.00
3.3.2 ยางแผ่นดิบที่ผลิตได้		
ชั้น 1	-	-
ชั้น 2	18	14.75
ชั้น 3	95	77.87
ชั้น 4	9	7.38
รวม	122	100.00
3.3.3 จำหน่ายผลผลิตในรูปแบบ		
น้ำยางสด	10	8.20
ยางแผ่นดิบ	105	86.06
เศษยาง	7	5.74
อื่น ๆ	-	-
รวม	122	100.00
3.3.4 วิธีการต่อรองราคา		
ขายผลผลิตคราวละมาก ๆ	46	37.70
ไม่ใช้วิธีใดต่อรอง	46	37.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยามาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
	(n = 122)	
จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์	28	23
อื่น ๆ (เปลี่ยนไปขายเจ้าอื่น)	2	1.63
รวม	122	100.00
3.3.5 ยานพาหนะที่นำผลผลิตไปขาย		
รถจักรยานยนต์	26	21.31
รถยนต์	24	19.67
มีผู้มารับซื้อถึงบ้าน	53	43.44
รถรับจ้าง	18	14.75
อื่น ๆ (รถเข็น)	1	0.82
รวม	122	100.00

ตอนที่ 4 ปัญหาของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

ปัญหาเกี่ยวกับสภาพธรรมชาติ ปัญหาเกี่ยวกับด้านการจัดการ ท่านประสบปัญหาด้านการจัดการด้านใดบ้างในช่วงการกรีดยาง ปัญหาที่สำคัญของหน้ายางได้แก่ ท่านประสบปัญหาในด้านการจัดการด้านใดบ้างในช่วงการแปรรูป ปัญหาการใช้ปุ๋ยของเกษตรกร ท่านประสบปัญหาด้านการจำหน่ายผลผลิตยางพาราเรื่องใด การจัดการกำจัดวัชพืชในสวนยาง (ตารางที่ 8)

4.1 ปัญหาเกี่ยวกับสภาพธรรมชาติ พบว่าเกษตรกรจำนวน 61 คนคิดเป็นร้อยละ 50 มีปัญหาเกี่ยวกับโรค จำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 16-39 มีปัญหาเรื่องดินขาดความอุดมสมบูรณ์ จำนวน 16 คนคิดเป็นร้อยละ 13.11 มีปัญหาเกี่ยวกับวัชพืช จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 8.20 มีปัญหาน้ำท่วมเนื่องจากที่อยู่อาศัยต่ำ จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 8.20 ปัญหาฝนตกบ่อยๆซึ่งทำให้ไม่ได้กรีดยาง และจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 4.10 พบปัญหาเกี่ยวกับแมลง

4.2 ปัญหาเกี่ยวกับด้านการจัดการพบว่าเกษตรกรมีปัญหาวัสดุอุปกรณ์บำรุงรักษาราคาแพง จำนวน 59 คนคิดเป็นร้อยละ 48.36 ขาดความรู้ในการดูแลบำรุงรักษา จำนวน 45 คนคิดเป็นร้อยละ 36.89 ค่าแรงงานแพง จำนวน 17 คนคิดเป็นร้อยละ 13.93 และอื่นๆเช่น ปุ๋ยแพง จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.82

4.3 ปัญหาด้านการจัดการในช่วงการกรีดยาง พบว่าเกษตรกรขาดคนกรีดยางที่มีฝีมือและรับผิดชอบ จำนวน 73 คนคิดเป็นร้อยละ 45.91 ขาดความรู้เรื่องระบบการกรีดยาง จำนวน 50 คนคิดเป็นร้อยละ 31.45 ขาดแคลนแรงงาน จำนวน 34 คนคิดเป็นร้อยละ 21.38 ด้านอื่นๆ เช่น ราคาซื้อเท่ากับต้นทุนการผลิตและ ขาดแคลนอุปกรณ์ จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.26

4.4 ปัญหาของหน้ายางพบว่า เกษตรกรจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 33.78 หน้ายางเป็นโรคเส้นดำ จำนวน 67 คนคิดเป็นร้อยละ 30.18 หน้ายางเป็นแผลขรุขระ จำนวน 48 คนคิดเป็นร้อยละ 21.62 หน้ายางเปลือกแห้งกริดน้ำยางไม่ไหล จำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 12.16 หน้ายางหมดเร็วเกินไป จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 2.25 น้ำยางออกน้อยเกินไป

4.5 ปัญหาด้านการจัดการช่วงการแปรรูปพบว่าเกษตรกรจำนวน 69 คนคิดเป็นร้อยละ 44.52 ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องจักรสำหรับแปรรูป จำนวน 52 คนคิดเป็นร้อยละ 33.55 ขาดความรู้ในด้านการทำยางคุณภาพ จำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 17.42 ขาดแคลนแรงงาน จำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 4.52 พบว่าขาดน้ำในการผลิต สภาพอากาศขึ้นทำให้ราจับแผ่นยางมากเกินไปและเกิดการเก็ยราคาสินค้า ทำให้เกษตรกรไม่มีกำลังใจในการผลิต

4.6 ปัญหาการใช้ปุ๋ยของเกษตรกร พบว่าเกษตรกรจำนวน 98 คนคิดเป็นร้อยละ 50.78 มีปัญหาด้านราคาปุ๋ยแพงเกินไป จำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 22.28 มีปัญหาด้านปุ๋ยไม่ได้มาตรฐาน จำนวน 47 คนคิดเป็นร้อยละ 24.35 พบปัญหาปุ๋ยมีการปลอมปน จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 2.59 มีปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยน้ำหนักไม่ได้ตามกำหนด

4.7 ปัญหาด้านการจำหน่ายผลผลิตพบว่าเกษตรกรจำนวน 98 คนคิดเป็นร้อยละ 63.64 ถูกพ่อค้าผู้รับซื้อเอาเปรียบ จำนวน 25 คนคิดเป็นร้อยละ 16.23 ไม่สะดวกต่อการขนส่งผลผลิตไปยังตลาด จำนวน 25 คนคิดเป็นร้อยละ 16.23 แหล่งรับซื้อใกล้บ้านมีน้อย จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 3.9 ปัญหาเรื่องราคาตกต่ำและพ่อค้ามีการโกงตาชั่ง

4.8 การกำจัดวัชพืชในสวนยางพบว่าเกษตรกรจำนวน 75 คนคิดเป็นร้อยละ 38.07 ใช้ยากำจัดวัชพืช จำนวน 57 คนคิดเป็นร้อยละ 28.93 ใช้แรงงานกำจัดวัชพืช จำนวน 47 คนคิดเป็นร้อยละ 23.85 ใช้แรงงานคนตัดด้วยเครื่องตัดหญ้า จำนวน 16 คนคิดเป็นร้อยละ 8.12 วานเพื่อนบ้านในการกำจัดวัชพืช จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 2.02 ทำกันเองในครอบครัว และมีการตัดด้วยมีดพร้าในการกำจัดวัชพืช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 ปัญหาของเกษตรกรชาวสวนยางผู้ผลิตยางพารา

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
4.1 ปัญหาเกี่ยวกับสภาพธรรมชาติ		
โรค	61	50
วัชพืช	16	13.11
ดินขาดความอุดมสมบูรณ์	20	16.39
แมลง	5	4.10
ปัญหาน้ำท่วม	10	8.2
อื่นๆ(ฝนตกหนักบ่อยๆ)	10	8.2
รวม	122	100.00
4.2 ปัญหาเกี่ยวกับด้านการจัดการ		
ค่าแรงงานแพง	17	13.93
ขาดความรู้ในการดูแล	45	36.89
วัสดุอุปกรณ์บำรุงรักษาราคาแพง	59	48.36
อื่นๆ (ปุ๋ยแพง)	1	0.82
รวม	122	100.00
4.3 ปัญหาด้านการจัดการช่วงการกรีดยาง(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ขาดแคลนแรงงาน	34	21.38
ขาดคนกรีดยาง	73	45.91
ขาดความรู้เรื่องระบบการกรีดยาง	50	31.45
อื่นๆ (ราคาซื้อเท่ากับต้นทุนการผลิต)	2	1.26
รวม	159	100.00
4.4 ปัญหาของหน้ายาง(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
หน้ายางหมดเร็วเกินไป	27	12.16
โรคเส้นดำ	75	33.78
หน้ายางเป็นแผลขรุขระ	67	30.18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับเผยแพร่เฉพาะในวงจำกัดเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 122)	ร้อยละ
เปลือกแห้งกรีดน้ำยางไม่ไหล	48	21.62
อื่นๆ(น้ำยางออกน้อยไป)	5	2.25
รวม	222	100.00
4.5 ปัญหาการจัดการช่วงการแปรรูป(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ขาดความรู้ด้านการทำยางแผ่นคุณภาพ	52	33.55
ขาดแคลนแรงงาน	27	17.42
ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องจักรสำหรับแปรรูป	69	44.52
อื่นๆ(สภาพอากาศชื้นทำให้ราจับแผ่นยางมากไป)	7	4.52
รวม	155	100.00
4.6 ปัญหาการใช้ปุ๋ย(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ราคาปุ๋ยแพงเกินไป	98	50.78
ปุ๋ยไม่ได้มาตรฐาน	43	22.28
ปุ๋ยมีการปลอมปน	47	24.35
อื่นๆ(น้ำหนักของปุ๋ยไม่ตรงตามที่กำหนด)	5	2.59
รวม	193	100.00
4.7 ปัญหาด้านการจำหน่ายผลผลิต(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
พ่อค้าผู้รับซื้อเอาเปรียบ	98	63.64
การขนส่งผลผลิตไปยังตลาด	25	16.23
แหล่งรับซื้อใกล้บ้านมีน้อย	25	16.23
อื่นๆ(พ่อค้าโกงตาชั่ง,ราคาขึ้นลงไม่แน่นอน)	6	3.9
รวม	200	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
	(n = 122)	
4.8 การกำจัดวัชพืช(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ใช้ยากำจัดวัชพืช	75	38.07
จ้างแรงงาน	57	28.93
ใช้แรงงานคนตัดด้วยเครื่องตัดหญ้า	47	23.85
วานเพื่อนบ้าน	16	8.12
อื่นๆ(ทำกันเองภายในครอบครัว,ตัดด้วยมีดพร้า)	2	1.02
รวม	200	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

(Summary and Recommendation)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการผลิตยางพาราในพื้นที่ ต. บ้านท่าเนียน จำนวน 12 ราย ซึ่งทำการสำรวจและรวบรวมข้อมูลและวิธีด้วยการทำแบบสอบถามจากผู้ทำสวนยาง ผลการศึกษาครั้งนี้แบ่งแยกนำเสนอเป็นตอนๆดังนี้

ตอนที่1 ศึกษาสภาพพื้นที่ทั่วไปของผู้กรอกแบบสอบถาม

ตอนที่2 สภาพของเศรษฐกิจ

ตอนที่3 รูปแบบและกระบวนการผลิตยางพาราและตลาด

ตอนที่4 ปัญหาบางประการของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา

โดยการใช้กลุ่มดังกล่าวของการวิจัย คือ ชาวสวนยางพาราในปี พ.ศ. 2543 ของตำบลบ้านท่าเนียน อ. คีรีรัฐนิคม จ. สุราษฎร์ธานี ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบ

SIMPLE RANDOM SAMPLING จำนวน 122 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ โดยใช้ค่าร้อยละและการหาค่าเฉลี่ย

การศึกษาสถานพื้นฐาน

เกษตรกรชาวสวนยางใน ต. บ้านท่าเนียน อ. คีรีรัฐนิคม จ. สุราษฎร์ธานี ชาวสวนยางส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง36-45 ปี นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 5 คน ต่อครัวเรือน สภาพเศรษฐกิจของชาวสวนยางอาชีพหลักทำเกษตรกรรม อาชีพที่ทำรายได้มาสู่ครอบครัวมากที่สุด คือ การทำสวนยางพารา พื้นที่ทำการเกษตรอยู่ในช่วง 5-50 ไร่ รายได้สุทธิอยู่ในช่วง 5,000-41,999 ซึ่งรายได้ที่ได้มานำไปใช้จ่ายในครัวเรือนและรายได้จากการทำสวนยางทำให้เกษตรกรชาวสวนยางมีฐานะดีพอสมควรและพอกินพอใช้

รูปแบบและกระบวนการทำยางพารา

สภาพการผลิตยางพาราเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ใช้ทุนของตนเองในการทำสวนยางพารา ส่วนใหญ่จะมียางพาราอยู่ 2 รุ่นและเริ่มเปิดกรีดยางเมื่อยางมีอายุ 7 ปี พันธุ์ยางที่นิยมปลูกคือ RRIM 600 และปลูกต้นยางด้วยต้นติดตาและเกษตรกรชาวสวนยางได้ยึดถือหลักคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติตามพอสมควร ในสวนยางจะปลูกพืชคลุมในตระกูลถั่วลาย (เช่น โตรซี่มา) โดยการใส่ปุ๋ยให้กับพืชคลุมชนิด 15-15-15 มีการกำจัดวัชพืชในสวนยางโดยใช้สารเคมีชนิด ไกลโฟเสทในการกำจัดวัชพืชและมีการใส่ปุ๋ยสวนยางสูตร 15-7-18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกรีดยาง

จะใช้ระบบการกรีดยางครั้งต้น 3 วันเว้น 1 วัน โดยใช้มีดกรีดยางแบบขอ ขนาดของงานที่กรีดยางจำนวน 451-500 ต้นต่อคนต่อวัน โดยการให้แรงงานภายในครอบครัวและใช้เวลาในการกรีดยางประมาณ 10-20 วินาทีต่อ 1 ต้น ช่วงเวลาในการกรีดยางจะเริ่มเวลา 00.00-02.00 นาฬิกาและการเริ่มเปิดกรีดยางจะไม่ใช้ไม้แบบวัดแต่จะใช้วิธีการกะประมาณ โดยสายตา จำนวนที่ทำกรดยางในรอบปีเฉลี่ย 170 วัน ซึ่งจะได้ผลผลิตเฉลี่ยในรอบปีจำนวน 690 กิโลกรัมต่อไร่ และใช้ห้วงลวดแขวนรองรับถ้วยน้ำยางโดยบิดลวดให้เป็นห่วงแล้วตัดปลายลวดทั้งสองข้างสำหรับปักกับต้นยางและถ้วยรองรับน้ำยางจะเป็นแบบถ้วยดินเผาเคลือบภายใน

การทำยางแผ่น

เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่จะรักษาความสะอาดในการทำยางแผ่นมากโดยการกรองน้ำยางก่อนการทำยางแผ่น โดยใช้ตะแกรงลวดชั้นเดียวเบอร์ 40 ในการกรอง และใช้กรดซันฟูริกในการทำให้ยางแข็งตัวและมีสีเหลืองสวย แหล่งที่ซื้อกรดซันฟูริกจะซื้อมาจากตลาดโดยเสียดำใช้จ่ายในการซื้อกรดประมาณ 50-100 บาทต่อเดือน การทำยางแผ่นจะนวดยาวด้วยไม้กลม แล้วนำยางแผ่นเข้าเครื่องรีด 2 ครั้ง ก่อนเข้าเครื่องรีดจักรดอก น้ำหนักยางแผ่นดิบที่เกษตรกรชาวสวนยางผลิตได้มีน้ำหนัก 0.8-1.2 กิโลกรัม

ด้านการตลาด

เกษตรกรชาวสวนยางจะจำหน่ายผลผลิตให้แก่พ่อค้าในหมู่บ้าน ยางแผ่นดิบที่ผลิตได้จะอยู่ในชั้นที่ 3 และจะจำหน่ายในรูปของยางแผ่นดิบและเศษยางควบคู่กันไป โดยการขายผลผลิตครั้งละมากๆซึ่งมีผู้มารับซื้อถึงบ้าน

ปัญหาของเกษตรกรชาวสวนยาง

ปัญหาเกี่ยวกับโรคเส้นดำมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.78 น้ำยางเป็นแผลขรุขระร้อยละ 30.18 เปลือกแห้งกริดน้ำยางไม่ไหลคิดเป็นร้อยละ 21.62 ปัญหาเกี่ยวกับการขาดความรู้และการบำรุงรักษา ขาดคนกรีดยางที่มีฝีมือและรับผิดชอบ ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องจักรในการแปรรูป ราคาของปุ๋ยแพงเกินไปและถูกพ่อค้ารับซื้อเอาเปรียบและฝนตกชุกทำให้ระยะเวลาในการกรีดยางมีน้อย

ความคิดเห็นและความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรชาวสวนยาง

เรื่องที่เกษตรกรชาวสวนยางต้องการให้แก้ปัญหที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ การแก้ปัญหาเรื่องโรคต่างๆ รองลงมา คือ ควบคุมกำหนดราคาที่เหมาะสมและคุณภาพของยางพาราและขอให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นและขายยางขึ้นเพื่อต่อรองราคาแก่ผู้ซื้อ และเจ้าหน้าที่ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ควรให้การสนับสนุนเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทุนแก่ชาวสวนยาง เพื่อจะได้ซื้อปุ๋ยใส่สวนยางและมีการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติและการดูแลสวนยางของตนได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัย

1. จากการศึกษาด้านสภาพพื้นฐานทั่วไปพบว่าระดับการศึกษาสูงสุดของเกษตรกรส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นปีที่ 4 ถึงร้อยละ 29.51 ดังนั้นกรมส่งเสริมการเกษตรควรทำงานประมาณในการผลิตสื่อและนำสื่อทางการเกษตรที่เข้าใจง่าย เพื่อนำไปถ่ายทอดเทคนิคในกระบวนการทำยางแผ่นที่มีคุณภาพ เพราะเกษตรกรชาวสวนยางส่วนมากมักเชื่อถือตนเองเป็นหลัก ไม่ค่อยทำตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ซึ่งต้องให้เห็นผลสำเร็จก่อนแล้วจึงค่อยทำตาม

2. จากการศึกษาเรื่องกระบวนการผลิตยางพารา พบว่าเกษตรกรกรีดยางจำนวน 3 วันเว้น 1 วันเป็นส่วนใหญ่อ้อยละ 53.27 ซึ่งเป็นการกรีดยางที่ทำให้หน้ายางหมดเร็วและทำให้น้ำยางไหลน้อยจึงควรหันมากรีดยางแบบครั้งต้น 1 วันเว้น 1 วันหรือกรีดยางครั้งต้น 1 วันเว้น 2 วัน เพราะจะทำให้ยางได้พักและเพื่อลดการที่ทำให้หน้ายางหมดเร็ว และในการตั้งต้นกรีดยางเกษตรกรจะไม่ใช้ไม้แบบวัดก่อนซึ่งจะทำให้หน้ายางหมดเร็วเหมือนกัน และในการทำยางแผ่นควรมีการทำความสะดวกสถานที่ทำและอุปกรณ์ภาชนะก่อนการทำเพื่อไม่ให้สิ่งสกปรกลงไปปะปนกับน้ำยาง

3. จากการศึกษาจะพบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องโรคมามากคือโรคเส้นดำซึ่งเกิดจากเชื้อรา *Phytophthora palmivora* จะเกิดที่หน้ายางคือที่รอยกรีดเรียกว่า โรคเส้นดำจะลุกลามในฤดูฝน น้ำยางจะไหลนองเลอะเทอะออกมาจากรอยแตกหลายแห่ง การป้องกันและการกำจัดใช้ยา Antimucin ยาสามารถซึมซาบเข้าไปได้ดี

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลของนักศึกษา

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการเก็บข้อมูลดังนี้

1. เกษตรกรที่ไปเก็บข้อมูลมีผู้ที่ให้ความร่วมมือและไม่ค่อยให้ความร่วมมือ ดังนั้นในการเก็บข้อมูลควรจะทำ ความสนิทสนมเป็นกันเองกับเกษตรกรพอสมควร
2. ผู้ที่จะเข้าไปเก็บข้อมูลควรดูสภาพพื้นที่ ในการเก็บข้อมูลและค่าใช้จ่ายในการเดินทางว่าประสบปัญหามากน้อยเพียงใด
3. การเก็บข้อมูล แบบสอบถามควรมีความถูกต้องและชัดเจนเพื่อเป็นการให้เกษตรกรผู้กรอกแบบสอบถามตรงกัน

เอกสารอ้างอิง (Literature Cited)

กรมส่งเสริมการเกษตร.2519-2535.โครงการปรับปรุงระบบแผนและพัฒนาเกษตรกร

ต.บ้านท่าเนียน อ.คีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กรมส่งเสริมการเกษตร.2521.“การครองน้ำยาง” ยางพารา.กรุงเทพฯ.(อัครสำเนา)

กรมส่งเสริมการเกษตร.2535.“ภูมิอากาศ”โครงการปรับปรุงระบบแผนและพัฒนาเกษตรกร

ต.บ้านท่าเนียน อ.คีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เกษตรศาสตร์.2524.ยางพารา. กรุงเทพฯ.

ข่าวกองทุนสวนยาง.2543.“พระราชบัญญัติควบคุมยาง”สถาบันวิจัยยาง.กรุงเทพฯ.ฉบับที่3
ปีที่15.

ข่าวกองทุนสวนยาง.2543.“ลักษณะเด่นของยางพันธุ์ดี” สถาบันวิจัยยาง. กรุงเทพฯ.ฉบับที่3
ปีที่15.

จำนงค์ ไชยโชติ.2526.งานวิจัยเรื่องปัญหาของชาวบ้านที่พื้นการสงเคราะห์ยางพาราจังหวัด
ภูเก็ต. กรุงเทพฯ.

ฉกรรจ์ แสงรักษาวงศ์และคณะ.2527.งานวิจัยเรื่องปัญหาบางประการที่มีผลต่อการส่งเสริม
การผลิตต้นยางพันธุ์ของประเทศไทย. กรุงเทพฯ.

โชคชัยและคณะ.2524.ยางพารา.ครุสภาลาดพร้าว.สงขลา.ประเทศไทย.

รัตน์ เพ็ชรจันทร์.2520.ยางพารา.สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง.

วนิตย์ จำรูญกุล.2540.วารสารสวนยาง.ฉบับที่ 136 ปีที่ 34.

วิจิต สุวรรณปรีชา.2530.ยางพารา.(ไม่ระบุสถานที่พิมพ์)

ลิขิต ตัฒทปุตตะ.2525.การใช้ปุ๋ย.วารสารกองทุนสวนยาง.ฉบับที่ 109ปีที่ 30

ศูนย์วิจัยยางพารา.2520. “การครองน้ำยาง”สถาบันวิจัยยาง. กรุงเทพฯ.

ศูนย์วิจัยยางพาราจะเชิงเทรา.2532.“ศึกษาการกรีดยางและข้อปฏิบัติในการกรีดยาง”

สถาบันวิจัยยาง. กรุงเทพฯ.

สถาบันวิจัยยาง.2542. “คำแนะนำพันธุ์ยาง” สถาบันวิจัยยาง.กรมวิชาการเกษตร.30 หน้า

เสริมลาภ ศรีวรา.2519.การบำรุงรักษาสวนยาง.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร.2542.ข้อมูลการผลิตสินค้าที่สำคัญของประเทศไทย. กรุงเทพฯ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง

การศึกษาสภาพทั่วไปของการผลิตยางพาราในพื้นที่
ตำบลบ้านท่าเนียน อำเภอกีรีรัฐนิคม จ.สุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2543

แบบสอบถามจัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาสภาพทั่วไปของการผลิตยางพาราในพื้นที่ ตำบลบ้านท่าเนียน อำเภอกีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี แบ่งเป็น 4 ตอนด้วยกัน คือ

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยาง

ตอนที่ 2 สภาพของเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 รูปแบบและกระบวนการผลิตยางพาราและตลาด

ตอนที่ 4 ปัญหาบางประการของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ลงใน () หัวข้อที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดหรือกรอกข้อความลงในแบบสอบถามตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานทั่วไปของผู้กรอกแบบสอบถาม

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ ปี

3. ศาสนา

() พุทธ

() อิสลาม

() คริสต์

4. ระดับการศึกษาสูงสุด จำแนกตามชั้นการศึกษา

() ไม่ได้รับการศึกษา

() ชั้นประถมศึกษา 4

() ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา 4

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-7

() ชั้นมัธยมปีที่ 1-3

() ชั้นมัธยมปีที่ 4-6

() ปริญญาตรี

() อื่น ๆ

5. สถานภาพสมรส

() แต่งงานแล้ว

() โสด

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- () ม่าย
6. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน คน
- () ถ้ามี บุตรจำนวน คน
- () ไม่มีบุตร

ตอนที่ 2 สถานภาพทางเศรษฐกิจ

1. อาชีพหลัก

- () เกษตรกรรม () รับราชการ
- () รับจ้าง () ค้าขาย
- () อื่น ๆ ระบุ

2. อาชีพที่ทำรายได้มาสู่ครอบครัวมากที่สุดในรอบปีที่ผ่านมา

- () ทำสวนยางพารา () ทำนา
- () สวนผัก () เลี้ยงสัตว์
- () ระบุ อื่น ๆ

3. พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด ไร่

4. พื้นที่ปลูกยางพาราที่กำลังให้ผลผลิต ไร่

5. รายได้สุทธิจากการทำสวนยางพาราในรอบปีที่ผ่านมา บาท

6. ในปีปัจจุบันรายได้ของท่านใช้จ่ายไปในส่วนไหนมากที่สุด (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

- () ค่าศึกษาเล่าเรียนบุตร () ชดใช้หนี้สินที่มีอยู่
- () ค่าใช้จ่ายทางด้านสังคม () นำไปลงทุน
- () ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของครอบครัว

7. ท่านคิดว่ารายได้ของท่านปัจจุบันเป็นอย่างไร

- () ไม่เพียงพอ () พอกินพอใช้
- () ดี () ดีมาก ๆ

8. อาชีพการทำสวนยางมีส่วนช่วยทำให้ฐานะครอบครัวดีมากขึ้นเพียงไร

- () ดีขึ้นมา () ดีพอสมควร
- () ก่อนข้างดี () ยังไม่ดีเท่าที่ควร

ตอนที่ 3 รูปแบบและกระบวนการผลิตยางพาราและตลาด

3.1 สภาพการผลิตยางพารา

1. ทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพาราส่วนใหญ่ได้มาจาก

☐ กองทุนสงเคราะห์ทำสวนยาง	☐ กู้จากสหกรณ์
☐ ทุนส่วนตัว	☐ กองทุนสงเคราะห์และทุนส่วนตัว
2. ปัจจุบันสวนยางพาราท่านมีทั้งหมดกี่รุ่น

☐ 1 รุ่น	☐ 2 รุ่น
☐ 3 รุ่น	☐ 4 รุ่น
3. ท่านเริ่มเปิดกรีดยางเมื่อมีอายุกี่ปี

☐ 6 ปี	☐ 6 ปี ½
☐ 7 ปี	☐ 7 ปี ½
4. ระบบการกรีดยางของท่านถือหลักตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำมากน้อยเพียงไร

☐ ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด	☐ ปฏิบัติตามเล็กน้อย
☐ ปฏิบัติตามพอสมควร	☐ ปฏิบัติตามโอกาสและการใช้เงิน
5. พันธุ์ยางพาราที่นิยมปลูก (ตอบได้มากกว่า 1 พันธุ์)

☐ RRIM 600	☐ GT
☐ PB 225	☐ PB 235
☐ RRIM 623	☐ อื่น ๆ (ระบุ)
6. ท่านปลูกยางด้วยวิธีใด

☐ ปลูกด้วยเมล็ดพันธุ์หรือต้นกล้าพันธุ์พื้นเมืองแล้วตัดตาพันธุ์ดีในปีถัดไป
☐ ปลูกด้วยต้นยางชำถุง
☐ ปลูกด้วยต้นตอตา
7. ท่านปลูกพืชคลุมในสวนยางของท่านหรือไม่

☐ ปลูก	☐ ไม่ปลูก
-------------------------------	----------------------------------

 ถ้าท่านปลูกพืชคลุมท่านใช้พืชคลุมชนิดใด

☐ เซนโตรชีมา (ถั่วลาย)	☐ เพอราเรีย
☐ คาโลโปโดเนียม	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าท่านไม่ได้ปลูกพืชคลุม (ระบุเหตุผล)

8. ถ้าท่านปลูกพืชคลุม ท่านใส่ปุ๋ยให้แก่พืชคลุมหรือไม่

() ใช่ () ไม่ใช่

ถ้าท่านใส่ปุ๋ยพืชคลุม ท่านใช้ปุ๋ยชนิด

9. ท่านกำจัดวัชพืชในสวนยางหรือไม่

() กำจัด () ไม่กำจัด

ท่านกำจัดวัชพืชโดยวิธีใด

() ใช้สารเคมี () ไม่ใช้สารเคมี

ถ้าท่านใช้สารเคมีใช้สารเคมีชนิดใด

() พาราควอท () คาลาบอน

() ไกลโฟเสท () อื่น ๆ (ระบุ)

10. ท่านใส่ปุ๋ยสวนยางหรือไม่

() ใช่ () ไม่ใช่

ถ้าท่านใส่ปุ๋ย ใช้ปุ๋ยชนิดใด

() ปุ๋ยผสมสูตร 15-0-8 (สูตร 5)

() ปุ๋ยสูตรอื่น ๆ

() ปุ๋ยเม็ดสูตร 15-7-18 หรือปุ๋ยผสมสูตร 12-5-14 (สูตร 6)

() ปุ๋ยชนิดอื่น ๆ

3.2 การกรีดยาง

1. ท่านใช้ระบบการกรีดยางแบบใด

() ระบบกรีดยางครั้งต้นทุกวัน () ระบบกรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน

() ระบบกรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน () ระบบอื่น ๆ (ระบุ)

2. ท่านใช้มีดกรีดยางเป็นแบบใด

() มีดกรีดยางแบบสตีล () มีดกรีดยางแบบขอ

() อื่น ๆ (ระบุ)

3. ขนาดของงานของท่าน คือ ต้น/คน/วัน

() 201-350

() 401-450

() 351-400

() 451-500

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

() อื่น ๆ (ระบุ)

4.ลักษณะการใช้แรงงานในช่วงการกรีดยางและแปรรูป

- () แรงงานจ้างอย่างเดี๋ยวนั้น () จ้างคนในลักษณะแบ่งปีน
() ใช้แรงงานภายในครอบครัว () อื่น ๆ (ระบุ)

5.การกรีดยางท่านใช้เวลากรีดยางต้นละกี่วินาที

- () 10-20 วินาที () 21-30 วินาที
() 31-40 วินาที () 41-50 วินาที
() มากกว่า 50 วินาที

6.ช่วงเวลาในการกรีดยางของท่านคือ

- () 00.00 – 02.00 น. () 06.00 – 08.00 น.
() 03.00 – 05.00 น. () อื่น ๆ (ระบุ)

7.การตั้งต้นกรีดยางหรือการเปิดกรีดยางเป็นจำนวนมากๆมีการทำอะไรก่อน

- () ใช้ไม้แบบวัดก่อน
() ไม่ใช้ไม้แบบแต่ใช้วิธี.....

8.จำนวนที่กรีดยางได้ในรอบปี วัน

9.ผลผลิตยางในรอบปี พ.ศ. 2542 จำนวน กก./ไร่

10.ห้วงลวดแขวนร่องถ้ายน้ำยางเป็นแบบใด

- () ปักติดต้นยาง
() บิดลวดให้เป็นห่วงแล้วตัดปลายลวดทั้งสองข้างสำหรับปักต้นยาง
() เอาลวดมาขดหรือหักไปหักมาเป็นเข็มขัดสปริง
() ใช้ไม้ง่ามยันถ้ายร่องน้ำยาง
() อื่นๆ ระบุ.....

11.ถ้ายร่องน้ำยางเป็นแบบใด

- () ถ้ายดินเผาเคลือบภายใน
() ถ้ายกระเบื้อง
() ถ้ายอลูมิเนียม
() ถ้ายพลาสติก
() อื่นๆ ระบุ

เอกสารนี้ 12.ในการทำยางแผ่นท่านรักษาความสะอาดมากน้อยเพียงไร โปรดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- () รักษาความสะอาดมาก () ไม่รักษาความสะอาด
 () ไม่ค่อยเอาใจใส่มากนัก
13. ท่านกรองน้ำยาก่อนนำไปทำยางแผ่นหรือไม่
 () กรอง () ไม่กรอง
 () ไม่แน่นอน
14. ถ้าท่านกรองน้ำยาก ท่านทำอย่างไร
 () ใช้ตะแกรงลวดเบอร์ 40 สองชั้น
 () ใช้ตะแกรงสองชั้นลวดเบอร์ 40/60
 () ใช้ตะแกรงชั้นเดียวลวดเบอร์ 40
 () ใช้ตะแกรงชั้นเดียวลวดเบอร์ 60
 () อื่น ๆ
15. ท่านใช้สารชนิดใดในการทำยางแผ่น
 () กรดซัลฟูริก (กรดกำมะถัน) () กรดฟอร์มิก
 () อื่น ๆ (ระบุ)
 ระบุเหตุผลที่ท่านเลือกใช้กรดของท่าน
16. แหล่งที่ท่านซื้อสารมาใช้
 () ตลาด () มีตัวแทนจำหน่าย
 () อื่น ๆ (ระบุ)
17. ค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อกรดเป็นจำนวนเงิน เดือน
18. การนวดยางแผ่นท่านนวดด้วยอะไร
 () นวดด้วยมือ
 () นวดด้วยไม้กลม
 () นวดด้วยไม้เลื้อยทำเหยียบ
 () อื่น ๆ ระบุ
19. การนำยางแผ่นเข้าเครื่องรีดยางเรียบกี่ครั้งก่อนเข้าเครื่องรีดดอก
 () 1 ครั้ง () 2 ครั้ง
 () 3 ครั้ง () มากกว่า 3 ครั้ง
20. ยางแผ่นดิบของท่านมีน้ำหนักเท่าใด
 () 0.8 – 1.2 กิโลกรัม

เอกสารนี้เป็นเอกสาร (ส) อื่น ๆ (ระบุ) ผู้เผยแพร่เอกสารนี้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ด้านการตลาด

1. ท่านจำหน่ายผลผลิตของท่านให้กับใคร

☐ พ่อค้าในหมู่บ้าน	☐ ตลาดกลางบางพารา
☐ พ่อค้าเร่	☐ อื่น ๆ (ระบุ)
2. ขางแผ่นคิบที่ผลิตได้ส่วนใหญ่เป็นชั้นใด

☐ ชั้น 1	☐ ชั้น 3
☐ ชั้น 2	☐ ชั้น 4
3. ท่านจำหน่ายผลผลิตในรูปแบบใด

☐ น้ำยางสด	☐ เศษยาง
☐ ขางแผ่นคิบ	☐ อื่น ๆ (ระบุ)
4. ท่านมีวิธีใดเพื่อการต่อรอง ราคาผู้รับซื้อบางพารา

☐ ขายผลผลิตคราวละมาก ๆ	☐ ไม่ใช่วิธีใดต่อรอง
☐ จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์	☐ อื่น ๆ (ระบุ)
5. ท่านใช้ยานพาหนะอะไรไปขายผลผลิต

☐ รถจักรยานยนต์	☐ มีผู้มารับซื้อถึงบ้าน
☐ รถยนต์	☐ รถรับจ้าง
☐ อื่น ๆ (ระบุ)	

ตอนที่ 4 ปัญหาบางประการของเกษตรกรผู้ผลิตรายางพาราและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

1. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพธรรมชาติ

☐ โรค	☐ แมลง
☐ วัชพืช	☐ ปัญหาน้ำท่วม
☐ ดินขาดความอุดมสมบูรณ์	
2. ปัญหาเกี่ยวกับด้านการจัดการ

☐ ค่าแรงงานแพง
☐ ขาดความรู้ในการบำรุงดูแลรักษา
☐ วัสดุอุปกรณ์บำรุงรักษาราคาแพง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ท่านประสบปัญหาด้านการจัดการด้านใดบ้างในช่วงการกักตวง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ขาดแคลนแรงงาน
 - () ขาดคนกักตวงที่มีฝีมือและรับผิดชอบ
 - () ขาดความรู้เรื่องระบบการกักตวง
 - () อื่น ๆ (ระบุ)
4. ปัญหาที่สำคัญของหน้ายางได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () หน้ายางหมดเร็วเกินไป
 - () เปลี่ยนแก้มกักตวงน้ำยางไม่ไหล
 - () โรคเส้นดำ
 - () อื่น ๆ (ระบุ)
 - () หน้ายางเป็นแผลขรุขระ
5. ท่านประสบปัญหาในด้านการจัดการด้านใดบ้างในช่วงการแปรรูป (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ขาดความรู้ในเรื่องการทำยางแผ่นคุณภาพดี
 - () ขาดแคลนแรงงาน
 - () ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องจักรสำหรับแปรรูป
 - () อื่น ๆ (ระบุ)
6. ปัญหาการใช้ปุ๋ยของเกษตรกร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ราคาปุ๋ยแพงเกินไป
 - () ปุ๋ยมีการปลอมปน
 - () ปุ๋ยไม่ได้มาตรฐาน
 - () อื่น ๆ (ระบุ)
7. ท่านประสบปัญหาด้านการจำหน่ายผลผลิตยางพาราเรื่องใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () พ่อค้าผู้รับซื้อเอาเปรียบ
 - () แหล่งรับซื้อใกล้บ้านมีน้อย
 - () การขนส่งผลผลิตไปสู่ตลาด
 - () อื่น ๆ (ระบุ)
8. การจัดการกำจัดวัชพืชในสวนยาง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ใช้ยากำจัดวัชพืช
 - () จ้างแรงงาน
 - () ใช้แรงงานคนตัดด้วยเครื่องตัดหญ้า
 - () วานเพื่อนบ้าน
 - () อื่น ๆ (ระบุ)